

Giới thiệu Vương Phi Bướng Bình

Vương Phi Bướng Bình của tác giả Hồng Trần Nguyệt Nga nói về Lăng Tâm Lan 18 tuổi là cành vàng lá ngọc của tập đoàn AEJ nổi tiếng từ nhỏ nàng đã thông minh ,3 tuổi biết đọc và viết chữ, 5 tuổi đã học hết chế tạo vũ khí quân sự và khoa học làm sao nàng có thể học những thứ đó vì bà là người chuyên ngành chế tạo vũ khí quân sự và mẹ là tiến sĩ ngành khoa học.

Trong một lần cũng gia đình trượt tuyết thì vì tính năng động nàng bị nạn và chết,đề rồi trùng sinh vào công chúa 5 tuổi của Thiên Long quốc.Hoàng đế Đông Ly quốc và Hoàng đế Thiên Long quốc từ trước đã hẹn hôn ước cho hai đứa con của mình.Liệu rằng với cuộc hôn nhân như thế thì Lăng Tâm Lan có chịu không

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướng Bình* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Lăng Tâm Lan Đi Đòi Nhà Ma. Xuống Âm Phủ Diêm Vương Không Nhận

Lăng Tâm Lan hôm nay cùng gia đình đi trượt tuyết và leo núi .

“Tiểu thư ,đến khách sạn rồi” Bác tài xế báo Lăng Tâm Lan

“ừ” Lăng Tâm Lan gật đầu rồi bước xuống xe

“oa, tiểu thư của tập đoàn AEJ kìa...AAA” Một nam đang trượt mãi ngắm Lăng Tâm Lan mà đắm vào cây. Mọi ánh mắt đều tập trung trên người Lăng Tâm Lan đi vào khách sạn

“Mời tiểu thư lên phòng 306” Nữ tiếp khách nói rồi mời Lăng Tâm Lan lên phòng

Sau khi Lăng Tâm Lan lên phòng cất đồ rồi xuống khách sạn :

“bà nội ,papa, mama, anh mọi người đợi con lâu chưa” Lăng Tâm Lan hỏi mọi người rồi đi đến gia đình của mình

“Mọi người đi trượt tuyết thôi không trời tối tôi không trượt được đâu” Anh trai Lăng Tâm Lan bảo mọi rồi đi ra ngoài

“Lan, em phải cẩn thận đó mấy cái chỗ cao dễ bị sập nổ tuyết lắm, không giống như lần trước thoát khỏi chỗ sập tuyết đâu” Anh trai Lăng Tâm Lan nhắc nhở

“Anh ,em biết rồi mà đừng nhắc lại chuyện đó hoài” Lăng Tâm Lan lên ghế ngồi rồi nhảy đúng vào chỗ cao rồi trượt tiếng” ầm ầm ập”

“Sập nổ tuyết rồi mau chạy đi”

“A Á Á Á” Tiếng hét của Lăng Tâm Lan hét

“Ừ rõ ràng mình đã bị tuyết vùi rồi cơ mà sao lại ở ngoài đây” Lăng Tâm Lan trong lòng thầm

“Ông Lăng đã tìm được thi thể của tiểu thư Lăng Tâm Lan rồi”người đào tuyết báo

“Lan, con đừng bỏ mẹ đi mà .Con đi rồi ai sẽ làm mẹ cười đây...hu hu hu” Mẹ của Lăng Tâm Lan khóc nói

“Em ấy nhất định chưa chết papa” Anh trai Lăng Tâm Lan hỏi papa mình

“Cháu ngoan của ta sao lại bỏ mọi người đi như vậy” Bà nội của Lăng Tâm Lan khóc rồi ngất xỉu

“bà nội , bà nội” Lăng Tâm Lan gọi đỡ bà mình nhưng không thể chạm vào người bà được

“Mẹ/ bà nội tỉnh dậy đi” ba ,mẹ và anh Lăng Tâm Lan đỡ bà dậy

“Lăng Tâm Lan ,đã đến lúc ngươi phải đi rồi” một tên Bạch y nói. Lăng Tâm Lan nhìn một tên mặt đỏ trắng khuôn mặt cũng trắng, tên kia khuôn mặt đen mặt đỏ đen hai nàng liền hỏi: “Hai ngươi là Hắc vô thường và Bạch vô thường”

“Đúng vậy ,chính là bọn ta” Bạch vô thường trả lời “Thật không ngờ chúng ta lại được mọi người biết đến như vậy lão Hắc ạ”

“Tại vì chúng ta là nữ nam được mọi người yêu mến mà. Ai mà được chúng ta bắt là vinh dự của bọn họ nha ,thôi không nhắc nữa chúng ta còn phải mang người về nộp nữa” Hắc vô thường nói

... ..

“Phán Quán ,đại nhân” Hắc vô thường và Bạch vô thường chào hỏi

“lão Hắc, lão Bạch ,các người đi bắt người về à” Phán Quán hỏi rồi nhìn Lăng Tâm Lan

“lão Hắc ,lão Bạch Lăng Tâm Lan kia 90 tuổi, sao Lăng Tâm Lan này có 18 tuổi thôi ,các người bắt nhầm rồi” Phán Quán đại nhân nói

“Cái gì ,các người bắt nhầm người ta đánh chết các người” Lăng Tâm Lan đánh Hắc vô thường và Bạch vô thường

“Lăng cô nương, dù cô có đánh bọn họ không đau đâu. Giờ theo ta vào gặp Vương gia để cho cô hoàn hồn về “ Phán Quán đại nhân bảo

“Diêm vương” Hắc vô thường và Bạch vô thường

“Người đã đưa về” Diêm vương nhìn quyển sách rồi hỏi

“Diêm vương chúng ta bắt nhầm hồn” Hắc vô thường trả lời

“cho hoàn hồn” Diêm vương trả lời

“Diêm vương người chết đã chôn rồi” Bạch vô thường nói thảm vào tai Diêm vương

“Diêm vương, cô nương kia là cháu gái của lão tư duyên, từ nãy ta quan sát thật kĩ đã nhận ra nàng” Phán Quán lại nói thảm vào tai Diêm vương

“Người xem có ai vừa mới chết cho nàng thi tá hoàn hồn” Diêm vương nói thảm vào tai Phán Quán ,rồi nhìn Lăng Tâm Lan toát mồ hôi hột

“có Diêm vương nàng là Lăng Ngọc châu 6 tuổi” Phán Quán bầm bầm

“Cho nàng ta đi đi” Diêm vương nói

“Nhưng là cô đại không có trong lịch sử” Phán Vũ nói thảm với Diêm vương

“cũng được càng tốt” Diêm vương nói. Phán Quán đi đến nói thảm vào tai Hắc vô thường và Bạch vô thường

“Lăng cô nương mời cô lên trước chúng ta hoàn hồn cho cô” Phán Quán bảo Lăng Tâm Lan bước lên

Một luồng ánh sáng bao trùm lấy Lăng Tâm Lan rồi biến mất.

“Hai người các người nếu ta mà bị cắt đứt tư duyên với nàng ấy các người sẽ biết tay ta. À trừ lương tháng này” Diêm vương nói song bỏ đi bỏ lại Hắc vô thường và Bạch vô thường ngồi khóc

“Lần này ta không giúp được hai lão rồi” Phán Quán thở dài rồi bỏ đi.

Hắc vô thường và Bạch vô thường đánh nhau sau khi Phán Quán và diêm vương đi .Hai người đánh ,chửi nhau 5 ngày 5 đêm

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướng Bỉnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Mười Năm Sau

Một nữ tử nằm ở trên giường tóc đen để xoã thả dài như thác nước, khuôn mặt trái xoan, chiếc cằm khéo léo, mày ngài lá liễu ,mi thanh tú, làn da trắng nõn, vòng eo mảnh khảnh, bàn tay thon ngón tay dài như được khắc bằng ngọc thạch. Hình dung là chim sâu cá lặn, quốc sắc thiên hương nói cũng không quá

“Công chúa, mau tỉnh đi trời lên cao lắm rồi” Một tiểu cô nương 15 tuổi. Nếu ai mà nhìn thấy vị công chúa mà mọi người tôn sùng nhất mà ngủ nướng trên giường thì không biết thế nào. Nha hoàn lại gọi tiếp:“ Công chúa dậy đi ,trời đã lên cao lắm rồi”

“Ngọc nhi, để ta ngủ đến trưa người gọi ta dậy như mọi ngày là được” Mỗ nữ nhắm mắt ngủ nói. Ngọc nhi thở dài rồi ra ngoài (Mỗ nữ ngủ trên chính là Lăng Tâm Lan nữ chính của chúng ta đó)

Mười năm trước Lăng Tâm Lan được hoàn hồn nàng rất vui có thể trở về bên gia đình ấm áp của mình ,nhưng không ngờ bị lão Diêm vương lừa. Lúc nàng mở mắt ra là một lều rom nàng phát hiện có gì không đúng nàng nhìn thân thể mình lại nhỏ vậy một nguồn trí nhớ xa lạ tràn về thân thể này tên là Lăng Ngọc Châu 6 tuổi chết do dịch bệnh và đói. Ở đây có sáu nước:

+Nước giàu tài nguyên phát triển nhất có hai nước là Đông Ly quốc và Phương Tây quốc (nước phương tây quốc có phong tục giống Phương tây ở nước Mỹ ,rất văn minh)

+Nước kinh tế khá xếp thứ hai là Tây Tạng Quốc, ở đây ngựa chiến đều là ở đây mà ra

+Còn hai nước Bắc Tống và Nam Kỳ Quốc là phát triển không đến nỗi tệ

+Thiên Long Quốc của Lăng Tâm Lan đang sống thì quá tồi tàn, Ngân khố và lương thực rỗng chỉ có sỏi đá, Mang tiếng là công chúa mà ăn mặc áo rách nát ,nhà ở làm bằng rom (Thiên Long Quốc là một nước giàu có ,quân đội hùng mạnh nhưng đó là sau này). Lăng Tâm Lan cố gắng nhớ lại lịch sử nàng đã học nhưng trong lịch sử không có ghi

Một hôm Lăng Tâm Lan đi Ngoài đường nhìn xác chết xếp hàng đồng ở ngoài đường. Nàng lắc đầu thở dài rồi đi về khu rừng phía trước nàng muốn dừng nhưng không dừng được nó như không phải là chân của nàng nữa

đi đến một cái hồ có một ông lão tóc trắng bạc , râu dài mặc quần áo trắng ngồi đó .

“Ngươi là Lăng Tâm Lan ở thế giới bên' Ông Lão mở mắt hỏi

“Đúng ,sao ông biết ta hay vậy” Lăng Tâm Lan ngạc nhiên hỏi

“Ngươi sẽ không trở về thế giới kia được nữa ngươi phải hoàn thành sứ mệnh và tiếp tục sống ở đây” Ông Lão nói rồi ngắt

“Ta phải hoàn thành sứ mệnh và phải sống tiếp ở đây. Vậy sứ mệnh của ta là gì” Nàng lại hỏi

“Sứ mệnh của cô là phát triển đất nước Thiên Long Quốc, bỏ tính bướng bỉnh đi, và tìm chân mệnh thiên tử của ngươi .Đối với ngươi là việc rất dễ nha. Ta tặng ngươi hộp này về cung mới được mở ra” Ông Lão nói rồi vuốt râu dãn dò, rồi biến mất

“Này lão già quay lại đây, sao lại có sứ mệnh phải tìm chân mệnh thiên tử cho đời mình cơ chứ . Mấy vấn đề kia ta là được còn vấn đề tìm chân thiên tử rất khó nha nam nhân ở thời này không trung tình, mà ta còn rất nhỏ mà” Lăng Tâm Lan nói

“Chân mệnh thiên tử ngươi không phải tìm” Ông lão nói rồi cười một tiếng .

“Này lão già...” Nàng gọi khản cả giọng mà không ai trả lời

Nàng về đến hoàng cung mở hộp ra có ba quyển sách ,một quyển là y thuật, quyển hai là phép thuật, quyển ba là võ công” lương tâm tốt quá nga” Lăng Tâm Lan nghĩ thầm

* * *

“Lão bát cảm tạ đã giúp ta nga” Diêm vương nói rồi nhét vào tay áo bát tiên một phong bì

“Không có gì, lần sau có gì nhờ lại gọi ta nga” Lão bát nói rồi cáo từ

“Tất nhiên rồi” Diêm vương cười nói

“Diêm vương chết bầm, sao ngươi có thể đưa cháu gái bảo bối của ta đến nơi tồi tàn vậy chứ. Đáng lẽ phải cho nó một nơi tốt chứ. Ta về xóa tên và cắt đứt dây tơ duyên của ngươi để cho ngươi sống độc thân “ Lão tợ Nguyệt nói rồi đi

“Ấy đừng mà ,chuyện là như thế này...” Diêm vương kể lại và giải thích

“Tạm tha cho ngươi” Lão tợ Nguyệt nói .Diêm vương lau mồ hôi trên trán thầm nghĩ” cuối cùng đã thoát nạn”

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướng Bỉnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Hoàng Thượng Và Thái Hậu Về

“Công chúa,công chúa, công chúa, mau dậy đi trời sáng lên cao rồi” Bốn nha đầu xấp xỉ tuổi nhau gọi một công chúa đang nằm chồm kín chăn ngủ

“Ngọc nhi, Lan nhi, Tinh nhi, Nguyệt nhi để ta ngủ một lúc nữa.(Trong bốn người này có Ngọc nhi đã xuất hiện ở chương 1 , bốn người này được Lăng Tâm Lan cứu được về sau các nàng xin làm nha hoàn để báo đáp ơn cứu mạng)

“Công chúa, dậy mau rồi ra ngoài cung chơi tối nay tổ chức hội hoa đăng “ Nguyệt nhi nói rồi miêu tả hội hoa đăng

“Im đi ta ngủ, tối mới đông người đi xem hội hoa đăng giờ ,đi không có ai đi nhìn mấy cái cột à. Tối đông người đi trên hoa ghẹ nguyệt mới vui giờ để ta ngủ nha “ Lăn Tâm Lan ngủ nói rồi ngủ tiếp nhưng không có biết bốn nha đầu kia đang tính kế mình mà vẫn còn ngủ. Bốn nha đầu nháy mắt với nhau ,ba người cầm đầu chặn, một người đứng đầu giường ,chuẩn bị tấn công con mồi:

“CHÁY NHÀ ...RỒI CÔNG CHÚA MAU DẬY ĐI...” Lan nhi hét vào tai Lăng Tâm Lan

“A Cháy nhà ,cháy nhà ...cháy ở đâu” Lăng Tâm Lan nhảy khỏi giường nhìn quanh phòng không có một chỗ này ,nhìn bốn nha đầu xô đang ngồi cười khúc khích ở một góc kia ,lừa gạt bọc phát

nhưng kìm chế đi đến bên bốn nha đầu kia đang ngồi cười ở đó mỉm cười hỏi: “Nhà cháy ở đâu vậy” làm bốn nha đầu kia người cười ,người run biết công chúa đang tức giận liền giải thích:

“Công chúa bớt giận ,nga. Hôm nay Thái Thượng Hoàng và Thái Hậu về gọi người mãi không dậy đành phải biện pháp đẩy để người dậy”

Lan nhi nói

“Hoàng gia gia và Hoàng tổ mẫu đi Núi Tuyết Sơn về rồi” Lăng Tâm Lan hỏi

“Là” Bốn nha đầu gạt đầu đồng thanh trả lời

“Tha cho bốn nha đầu nguoi. Giờ đi tắm rửa rồi chấy đầu đi thỉnh an Hoàng gia gia và Hoàng tổ mẫu “ Lăng Tâm Lan vui vẻ đi tắm nhưng không biết sắp có một chuyện sắp xảy ra với mình và từ nay cuộc sống của nàng bị đảo lộn

* * *

Ở cung điện Thiên Long Quốc mọi người đang bàn chuyện cầu hôn của Đông Ly Quốc

“Lần này chiến thần vương gia nước Đông Ly Quốc sẽ đến đây cầu hôn” Hoàng đế Thiên Lãng Quốc nói tiếp:

“Nữ nhi ta có bảy ,gả năm nữ nhi hết rồi chỉ còn hai nữ nhi. Hoa Nhi có hôn ước rồi, Ngọc Châu nó rất bướng bỉnh”

“Gả Ngọc Châu cho chiến thần vương gia nước Đông Ly Quốc rất xứng đôi . Ta thấy cứ gả nó qua là được, với lại nó cũng đến tuổi phải gả .Nó không muốn cũng phải gả” Thái Hoàng Thượng nói

“Phụ hoàng, Ngọc châu con bé sẽ không đồng ý đâu ,Nó là người bướng bỉnh với lại nó là viên minh châu được mọi người nâng niu .Nhi thần cũng không muốn hạnh phúc cả đời của Ngọc Châu bị hủy trong cuộc hôn sự này” Hoàng đế Thiên Long Quốc Lăng Lăng Mặc Thiên nói

“Phụ hoàng nói đúng đấy Hoàng gia gia” Thái tử và hoàng tử khác nói thêm

“Chiến Thần vương gia tài hoa xuất trủng, chưa thể ,không có thị thiếp thông phòng “ Thái Thượng Hoàng lại nói

“Hoàng gia gia Hoa nhi nghe người ta nói hần là mỹ nam nhưng không gần nữ sắc, chỉ thích nam sắc Hoàng tỷ mà gả cho hần sẽ giống quả phụ mất, Hoàng tỷ rất hoạt bát ,luôn tươi cười. Mà nước chúng ta phát triển phân hoa là nhờ Hoàng tỷ chạy ngược chạy xuôi mới được như ngày hôm nay” Lăng Hoa Nhi nói

“Đúng vậy, Ngọc Châu muội là tốt đẹp như vậy .Muội ấy xứng đáng được hạnh phúc” Thái tử lên tiếng

“Năm xưa Hoàng đế Đông Ly Quốc và Ta đã có hên ước sau này nhà ai sinh trai hay gái thì gả cho nhau. Biết lúc ấy ta sẽ không hứa hện” Lăng Mặc Thiên nói xong thở dài

“Hoàng Thượng đừng tự trách bản thân nữa, không ai biết trước tương lai được” Hoàng hậu và phi tần khác khuyên an ủi Hoàng Thượng. Ngoài cửa truyền tiếng hô to của thái giám

“Ngọc Châu công chúa cầu kiến”

“Mọi người đừng cho Ngọc Châu biết chuyện này để sau mới tính tiếp” Lăng Mặc Thiên nói mọi người gạt đầu

“Ngọc Châu tham kiến Thái gia gia ,Hoàng tổ mẫu, phụ hoàng, mẫu hậu” Lăng Ngọc Châu hành lễ không phải quỳ chỉ nhúm đầu gối xuống(giờ mình gọi Lăng Tâm Lan là Lăng Ngọc Châu)

“Bình thân” Thái Thượng Hoàng nói

“Tạ ơn Hoàng gia gia” Lăng Ngọc Châu đứng hần dậy

“Châu nhi, lại đây ngồi với ai gia” Thái hậu vẫy tay nói với Lăng Ngọc Châu, trò chuyện đến gần trưa Lăng Tâm mở miệng nói

“Trưa rồi, hay là chúng ta đi ăn cơm rồi nói chuyện tiếp”

“Cũng được” mọi người trả lời rồi đi sang ngự thiện phòng dùng bữa

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướng Binh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Đông Ly Quốc

Ba ngày trước ở Đông Ly Quốc

“Vương gia, Hoàng Thượng có lệnh truyền người vào cung gấp” Vô ảnh báo . Sóng lưng vô ảnh lạnh có vì hàn khí trên người của vương gia thật khủng khiếp

“Phụ Hoàng hạ chỉ sao” Nam Cung Thần ngồi xem sách hỏi

“Thưa...là, Lâm công công hiện đang chờ người bên ngoài” Vô Tình bàn tay đã đầy mồ hôi cứ khi nào triệu vương gia vào cung gấp thì đảm bảo là hàn khí trên người vương gia rất lạnh lẽ

“Được rồi, người lui xuống đi” Nam Cung Thần đặt quyển sách xuống đi đến cửa sổ đứng

“Nô tài, lui xuống” Vô Tình sau khi nghe được từ lui xuống nhanh chóng chạy ra khỏi phòng vương gia ngay lập tức

Trong thư phòng nam tử đang suy nghĩ xa xăm cộng thêm ánh nắng vàng ban mai làm mái tóc của hắn rực rỡ nét đẹp của mái tóc hắn rực rỡ ,nét đẹp không một nam nhân nào có được. Một thân sắc bí ẩn không thể nào đoán được

“Vương gia, xe ngựa đã chuẩn bị xong hiện đang ở ngoài cửa đợi người” Lãnh Dạ bước vào phòng bẩm báo, khiến hắn phải ngơ ngẩn về vương gia

“Ừ ,phụ hoàng đang ở ngự thư phòng hay đang ở đâu” Nam Cung hỏi, rồi bước ra khỏi phòng

“Bẩm vương gia, hoàng thượng đang đợi người ở ngự thư phòng” Lãnh Dạ trả lời .Nam Cung Thần gật đầu rồi lên xe ngựa

“Bẩm Hoàng thượng , Chiến Thần Vương gia cầu kiến” Một thái giám vào bẩm báo

“Truyền vào” Hoàng thượng trả lời nhưng vẫn phê tấu trưng

“Thần nhi, tham kiến phụ hoàng” Nam Cung Thần bước vào Ngự thư phòng hành lễ

“Thần nhi, đứng lên đi không cần đa lễ” Hoàng đế Nam Cung đặt bút xuống

“Đa tạ, phụ hoàng” Nam Cung thần đứng dậy

“Có biết ta truyền hoàng nhi vào cung gấp có chuyện gì không” Nam Cung Hạo nhìn Nam Cung Thần hỏi. Hoàng đế Nam Cung Hạo sau khi lên ngôi dốc hết sức cùng cố triều đình và lo cho dân ,thương dân như con, nên Nam Cung Hạo rất được lòng dân và các quan thần trong triều đình kích ngưỡng ,tôn trọng

“Phụ hoàng, nếu nhi thần đoán không lầm là sinh thần hoàng thái hậu của Thiên Long Quốc, người muốn con đi” Nam Cung Thần trả lời rành mạch

“đúng vậy, nhưng hoàng nhi đoán đúng một nửa thôi. Con cũng biết 10 năm trước Thiên Long Quốc nghèo nàn ,lạc hậu nhưng 10 năm sau phát triển trở thành cường quốc đứng đầu 5 nước, ta sợ Thiên Long Quốc hợp tác với 4 nước kia đánh nước Đông Ly Quốc chúng ta ,mà chiến tranh nhân dân sẽ khổ ta không muốn chiến tranh” Nam Cung Hạo về mặt u sầu ,rồi lật thờ dài

“Phụ hoàng bây giờ phải làm sao” Nam Cung Thần hỏi

“Phải nhờ đến Hoàng nhi con rồi” Hoàng đế trả lời

“Tại sao phải nhờ đến Hoàng nhi” Nam Cung Thần lạnh lùng hỏi

“Hoàng nhi con cũng biết mấy nước kia đều là cầu thân công chúa Thiên Long Quốc ,ta muốn con sang đây cầu thân công chúa Ngọc Châu, ý của hoàng nhi thế nào không muốn ta bảo triệt nhi vậy nhưng mà hai người hơn nhau một tuổi ,huynh đệ khác của con cũng đã có vương phi hết rồi, còn có 5

,6 đứa .Mà năm nay đã 20 tuổi cũng nên lấy vương phi đi “Hoàng đế Trả lời

“Phụ hoàng ,nhi thần tuân lệnh đi cầu thân công chúa Ngọc Châu

“VẬY Hoàng nhi về chuẩn bị mai lên đường ,cho cả hoàng đệ Triệt nhi đi cùng. Ta cũng gửi thư sang Hoàng đế Thiên Long Quốc rồi chỉ cần công chúa Ngọc Châu đồng ý thôi”Hoàng đế trả lời

“VẬY, nhi thần cáo lui” Nam Cung thần hành lễ rồi lui ra ngoài

“ừ ,đi đi” Hoàng thượng trả lời nhìn Nam Cung Thần đã đi khỏi vuốt trộm râu cười giảo hoạt như hồ ly già (Thần nhi con đã mắc câu mà ta đã tốn công sức bày ra giờ chỉ cần chờ người dâu tức kia về thôi. Ha ha ha thế là từ nay không phải ngồi nghe kinh luyện phật sang sảng hay giáo huấn của mẫu hậu và từ nay không phải nghe tiếng than này nọ ,có thể ôm Quỳnh nhi ngủ rồi đứng là ven cả đôi đường rồi ha ha ha ha ha ha)

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướng Bỉnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Hội Hoa Đăng

“oa công chúa người thật lợi hại nga” Bốn người Nguyệt Nhi, Lan Nhi, Tinh nhi, Ngọc nhìn công chúa của mình mặc một trường bào xanh ,tay cầm phẩm quạt là một mỹ nam cực phẩm

“Đi thôi, đứng đây nữa là Hội Hoa Đăng sẽ tàn lúc đây đi xem ma à” Lăng Ngọc Châu phe phẩy cái quạt rồi bước ra ngoài

* * *

“Đúng là ngày hội mới khác trên đường thật náo nhiệt, công tử giờ chúng ta đi đâu trước” Ngọc Nhi hỏi Lăng Ngọc Châu

“Chúng ta đi vãn hoa lâu trước rồi đi xem Hội Hoa Đăng” Lăng Ngọc Châu trả lời. Đi về hướng đông là dãy phố toàn là tử lâu rất đông.

“Ồi ngọn gió nào đưa Long công tử đến đây. Lâu lắm rồi người mới đến ta tưởng công tử quên Vãn hoa lâu của ta rồi chứ” Tú Bà lắc lư cái móng đi đến chào hỏi

“Gọi Lệ Nhi ra ta tiếp ta” Lăng Ngọc Châu đi lên lầu thượng hạng . Ngồi đợi nửa khắc cửa phòng mở ra một nữ tử mặc bộ váy hồng phấn đi vào

“Tiêu kiếm, chàng đợi ta lâu chưa” Lệ Nhi bước vào phòng ngồi cạnh Lăng Ngọc Châu

“Mấy ngày nữa là sinh thần thái hoàng thái hậu thì có những ai sẽ đến làm sứ giả” Lăng Ngọc Châu hỏi Lệ Nhi

“Chủ Nhân lần này năm nước kia đều là hoàng tử . Nước Đông ly quốc lần này có Chiến Thần Vương gia Nam Cung Thần, thập tam hoàng tử Nam Cung Triệt hình như lần này Nam Cung Thần đến cầu thân người, Phương Tây quốc lần này có Công Chúa Ba Tư và phu thê tam Hoàng tử là phò mã công chúa Ngọc Nhị , Bắc Tống lần này có công chúa Lương Hà và phò mã tứ vương gia ,công Chúa mãn yên ,Nam kì có thái tử và thái tử phi chính là Công chúa Lăng Tuệ Nhị ,công chúa yên Chi đến,Tây tạng lần này có Tam vương gia và công chúa vũ Tinh, Thái tử Tây Tạng quốc lần này đến là cưới công chúa Lăng Hoa Nhi về” Lệ Nhi bẩm báo hết một mạch sự tình .

“Người hãy sai người chú ý đến người của đông ly quốc cho ta” Lăng Ngọc Châu trả lời rồi đứng dậy đi ra ngoài

* * *

“Công tử chúc ta đi thả hoa đèn đi” Ngọc Nhi nói rồi đi vào quán mua năm chiếc đèn liên hoa . Đưa cho Lăng Ngọc Châu ,Nguyệt Nhi, Lan Nhi ,Tinh Nhi mỗi người một chiếc đi đến bên cầu thả .

“Giờ chúng ta đi đâu nữa công tử” Nguyệt Nhi hỏi .

“Chúng ta đi khê lâu ăn” Lăng Ngọc Châu trả lời rồi đi thẳng

“cái gì ngươi mới là hồ ly tinh chuyên đi dụ dỗ người khác đó” Hai nữ tử đứng ở giữa cầu cãi nhau, nữ tử áo vàng đẩy nữ tử áo hồng

“A...A...A...A”

“Mau cứu tiểu thư nhà chúng ta” Một Nha hoàn la lên khi nhìn thấy tiểu thư bị đẩy ngã từ trên cầu xuống hồ. Lăng Ngọc Châu dùng phi công đỡ tiểu thư dậy lên xoay một vòng rồi tiếp đất

“cô nương không sao chứ” Lăng Ngọc Châu hỏi cô nương mặc áo hồng

“Đa tạ, công tử đã ra tay cứu giúp “ Nữ tử áo hồng hành lễ đa tạ Lăng Ngọc Châu

“Đó là việc nên làm khi người khác gặp hoạn loạn khó khăn phải giúp đỡ” Lăng Ngọc Châu phe phẩy phiếm quạt rồi cáo lui.

“Công tử” Nữ tử mặc áo vàng bước ra đúng lúc Lăng Ngọc châu bước đi

“công tử cẩn thận” Ngọc nhi, Lan Nhi, Nguyệt Nhi, Tinh Nhi ,cô nương áo hồng đồng thanh hô lên

Lăng Ngọc Châu trong lòng nguyên rủa nữ tử mặc áo Vàng đồ ngã không ngã xuống đất, mà ngã vào một nam tử môi hai người đang chạm nhau. Đây là đường phố mà mình đang là nam nhân ,vậy là hai nam nhân đang hôn nhau ở ngay đường phố nộ hôn đầu của mình bị mất chỉ vì cái chân nữ nhân đáng ghét kia

“Công tử , người không sao chứ”

“Thập ca người không sao chứ”

Mấy người Ngọc Nhi ,Lan Nhi, Nguyệt Nhi, Tinh Nhi đi lên đỡ Lăng Ngọc Châu đứng dậy thì thanh kiếm đặt ngay cổ của Lăng Ngọc Châu

“Người dám giết ta có tin mai người không nhìn thấy mặt trời không” Lăng Ngọc Châu trả lời ,mùi nồng nàn tanh của máu chảy xuống theo đường kiếm Nam tử kia nghe vậy liền thu hồi kiếm rồi bỏ đi

“Ngọc Nhi, đi điều tra người này” Lăng Ngọc Châu nói thâm vào tai của Ngọc Nhi

“Công tử chúng ta về hay là đi khê Lầu tiếp” Nguyệt Nhi hỏi

“Chúng ta trở về” Lăng Ngọc Châu trả lời

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướng Bình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Trả Thù

“Bẩm công chúa, người mà người ngã vào là Chiến Thần Vương gia Nam Cung Thần... Công Chúa...” Ngọc Nhi bẩm báo lại đến cuối câu thì áp úng không dám nói

“Ngọc Nhi nói tiếp đi ta không trách người đâu” Lăng Ngọc Châu uống một ngụm trà thấy ngọc nhi nói ấp úm liền bảo

“Công Chúa hôm nay người của Thần Nam cung tìm nơi ở của công chúa nhưng không tìm thấy liền theo cung của chúng điều tra ... Công chúa bọn họ đưa 300 lạng vàng để gia giá điều tra” Ngọc Nhi báo song nhìn Lăng Ngọc Châu vẻ mặt dăm chiêu.

Mười năm trước Thần Nam Cung và Lan Lăng Cung cùng hiện lên cả hai cung trấn động giang hồ . Cung chủ Thần Nam cung là một người rất thần bí chưa lộ diện bao giờ .Mọi người trong giang hồ điều tra không có một chút mai mối ,Lan Lăng cung là cập nhập thông tin nhanh nhất mà điều tra được một chút về dáng người cao mặt đeo mặt nạ bạc, nội lực sâu không lừa được như vậy đã làm rất tốt rồi . Nàng cũng đã suy đoán một người có khả năng lập ra một Thần Nam Cung mà sánh ngang với Lan Lăng Cung nàng chỉ có thể là Nam Cung Thần nhưng đó chỉ là suy đoán không biết có đúng hay không nữa .

“Ngọc Nhi ghé tai vào đây” Lăng Ngọc Châu nói nhỏ vào Tai Ngọc Nhi . Ngọc Nhi cười rồi vâng lệnh đi làm

“Công Chúa người nói gì với Ngọc Nhi vậy” Lan Nhi đi vào thấy Ngọc Nhi hớn hỏ đi ra khỏi phòng công chúa tò mò nên hỏi

“Đêm nay người sẽ biết” Lan Ngọc Châu về mặt thần bí trả lời Lan Nhi

“Công Chúa Canh ba đêm nay sẽ có người đến giết người” Ngọc Nhi trở về bẩm báo

“Cũng sắp canh ba rồi chúng ta đi xem kịch vui thôi” Lăng Ngọc Châu đứng dậy mặc quần áo Nói

* * *

“Hoàng huynh , thật sự muốn đi giết Ngọc Châu Công Chúa” Nam Cung Triệt nhìn Nam Cung Thần Mặc dạ y đeo mặt nạ bạc vào

“Ừ” Nam Cung Thần lạnh lùng trả lời

“Hoàng huynh Lăng Ngọc Châu không phải là một công chúa chân tay trời gả không trật . Nếu không nước Thiên Long Quốc đã không phát triển mạnh như thế này” Nam Cung Triệt Nhắc nhở Nam Cung Thần

“Dù thế nào đi nữa ta cũng phải giết nàng ta” Nam Cung Thần giọng nói lạnh lùng trả lời mặc xong quần áo cầm kiếm đi vào cung Thiên Long Quốc và đi theo sơ đồ hướng đi nơi ở của Lăng Ngọc Châu mà Thần Nam Cung gửi lại cho mình đi đến

Canh ba có một bóng dáng màu đen đi vào hoàng cung Thiên Long Quốc . (đúng vậy đó chính là Nam Cung Thần của chúng ta) .

Nam Cung Thần đi theo bản đồ đi đúng nửa canh giờ làm theo đúng chỉ dẫn bản đồ và chú thích “bước ba bước (chân dẫm vào đỉnh) , tiến bảy bước lùi ba bước (đầu đập vào tường) , rẽ trái đi khoảng năm mươi mét đi đặt lùi sáng phải bốn bước (người đứng trùng cây sương rồng) ,đi hai mươi bước có một cung nguy nga (trượt chân ngã vào nhà phân)

“Mau có tiếp khách đột nhập hoàng cung” Nguyệt Nhi la to thị vệ Hoàng cung Chạy đến . Nam Cung Thần phi người ra khỏi nhà phân chạy ra khỏi hoàng cung.

Nam Cung Thần lúc phi thân mặt nạt roi ra đúng lúc Lăng Ngọc Châu Nhìn thấy dung mạo người này không phải là người mình ngã phải hôn nhau đó sao.

* * *

“Vương gia, người đã về” Thập Nhất hỏi thì ngửi thấy trên người vương gia rất thoải liền lấy tay bịp mũi lại

“Mang nước lên cho ta tắm tí nữa ta sẽ hỏi tội các ngươi” Nam Cung Thần vào phòng

Ở trong cung nơi Lăng Ngọc Châu ở

“Mau tung tin tố náy có người ám sát ta ra, và tung cả tin Nam Cung Thần là cung chủ Thần Nam Cung” Lăng Ngọc Châu nhấp một ngụm trà cười rồi sai Ngọc Nhi đi tung tin ra

“Công Chúa kẻ sách của người đứng là hay vừa trả được thù ,vừa biết được người đứng sau lưng Thần Nam Cung' Lan Nhi chảy đầu cho Lăng Ngọc Châu vừa ca ngợi

“oa...haiz” Lăng Ngọc Châu Ngáp ngủ .leo lên giường đệm êm ấm ngủ một giấc đến thẳng sáng sớm

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướng Bỉnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Xứ Thần Đền

Sáng hôm sau tin tức Nam Cung Thần là cung chủ của Thần Nam Cung đã được truyền khắp giang hồ. Chuyện Lăng Ngọc Châu tối hôm qua bị ám sát đã lan truyền hết tất cả các nước.

Tại trong hoàng cung Thiên Long Quốc xứ thần của các nước đã đến hết

“cảm ơn. Các thái tử, hoàng tử ,công chúa không ngại đường xa xôi mà đến nước trẫm ,chắc mọi người cũng mệt rồi Tây các trẫm đã sai người dọn dẹp sạch sẽ mời mọi người nghỉ ngơi trước tối mới mời mọi người dự tiệc tẩy trần cho các vị” Hoàng thượng Thiên Long Quốc ngồi trên ngai vàng uy nghiêm nói rồi phất tay áo sai Tàn công công dẫn sứ thần các nước về hậu viện dành cho xứ thần.

“Oa, không ngờ hoàng cung Thiên Long Quốc đẹp đến vậy giống như tiên cảnh vậy. Trước kia tứ tẩu nói mà ta không tin giờ ta thật sự ngưỡng mộ tứ tẩu được sống trong hoàng cung thoải mái, không đấu đá , giống như trong cung ta sống” Mãn Yên công Chúa ca ngợi nước Thiên Long Quốc

“Tàn công công, có thể cho bốn vương hầu một chút về hoàng cung này được không” Nam Cung Triệt giọng nói ôn nhu, cử chỉ nho nhã hỏi. Rồi rút tờ ngân phiếu vào tay Tàn Công công

“Không biết, hoàng tử có chuyện gì thắc mắc. Nô tài biết được chuyện thì nói “ Tàn công công trả lời rút tờ ngân phiếu vào ngực áo

“Không biết hoàng cung này ai thiết kế, bốn vương hầu muốn mời người này đến nước thiết kế phủ cho ta” Nam Cung Triệt trả lời

“haiz... Người mời e là không thể” Tàn công công lắc đầu ,thờ dài rồi nói

“Tại sao không được, người đó đã quy tiên rồi, hay đã ẩn danh mai tích “ Nam Cung Triệt lại hỏi

“Không phải, vậy người này người mời cũng không được” Tàn công công cười rồi đi lên phía trước. Làm cho các xứ thần của các nước đều lâm vào

trầm tư suy nghĩ riêng thì đột nhiên có một giọng nói trong trẻo mềm mại đánh thức bừng tỉnh suy nghĩ của mọi người lại

“Ta nghe tứ tấu kể là hoàng cung này là nhờ lực công chúa thiết kế ra” Mãn Yên Công chúa nói xong mọi người đều nghĩ đến Ngọc Châu công chúa

“Đúng vậy, là ngọc châu công chúa. Cả quốc này là do công chúa cải tạo lên, nếu không có Ngọc Châu công chúa quốc Thiên Long Quốc Không còn. Ngọc Châu công chúa giống như tiên tử được đầu thai xuống cứu quốc vậy.” Tần công trả lời

“Ta cũng rất muốn gặp mặt Ngọc Châu công chúa xem người tài hoa thế nào” Mãn Yên Công chúa nói

“Ta nghe nói nhan sắc Ngọc Châu công chúa khuynh quốc khuynh thành không ai sánh bằng có đúng không Tần Công Công” Công chúa ba tư hỏi tần tổng quản.

“Đúng vậy, Ngọc Châu công chúa là kim chi ngọc diệp được Hoàng Thượng, tiên Hoàng, thái Hoàng thái hậu... nâng niu như viên ngọc trên tay, mọi người Thiên Long Quốc tôn sùng. Ngọc châu công chúa cái gì cũng biết” Tần Công Công Ca gọi về Ngọc châu công chúa

Dẫn mọi người tới Tây Các ai nhìn cũng phải ngơ ngác về cung mà họ ở đẹp không thể thốt nên lời. Mỗi người một phòng riêng, mọi người vào phòng đã được sắp xếp

“Hoàng huynh, có tò mò về Lăng Ngọc Châu Không. Một nữ tử tài hoa như vậy gả cho huynh rất xứng đôi nha” Nam Cung Triệt tự rót cho mình một ly trà uống.

“Không ngờ trà ở Thiên Long Quốc lại có loại trà ngon đến vậy” Rồi Nhìn Nam Cung Thần

“Đó là một mần đe dọa với ta sau này, nếu đệ thích ta có thể thay đệ cầu hôn” Nam Cung Thần Nhắc một ngụm trà giọng lạnh lùng không có hơi ấm trà lời

“khụ...khụ...khụ...Hoàng huynh đệ không cần cưới thê tử sớm” Nam Cung Triệt đang ăn bánh bị nghẹn câu nói Nam Cung Thần. Lần sau tốt nhất không nên động vào ôn thần này

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướng Bỉnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Dự Yến (1)

“Công chúa người mau dậy đi “Ngọc Nhi lay người Lăng Ngọc Châu đang nằm ườn trên giường người cuộn cuộn như một con tiểu mao nhỏ lười

“Ngọc Nhi, để ta ngủ nào. Dự yến có gì hay chứ ra đó để mấy bọn sắc lang nhìn chăm chăm như hổ rình mồi ấy “ Lăng Ngọc Châu nói xong rồi kéo chăn trùm kín đầu cuộn người ngủ tiếp

“Công chúa người mà không đi dự yến thì thế nào tí nữa hoàng thượng và thái thượng hoàng, thái hoàng hậu, hoàng hậu thế nào cũng tới cung này mời người đi” Nguyệt Nhi đứng ở đầu giường lăm nhăm

“Công chúa, hôm nay người không đi không được vì hôm nay là ngày đón tiệc tẩy trần của các sứ giả của các nước đến” Tinh Nhi lại nói thêm vào tiếp

“Ngọc Nhi bốn người các người cứ kêu ta bị cảm mạo là được, thế là phụ hoàng không bắt ta đi dự yến nữa rồi mà các người cũng không bị khiển trách gì hết. Thôi cứ như vậy đi nha ta đi ngủ đây các người lui ra ngoài đi” Lăng Ngọc Châu nói xong rồi lại nằm xuống đi tìm chu công đánh cờ

“Haiz, công chúa...” Ngọc Nhi muốn nói gì đó nhưng lại thôi, bốn người lui ra ngoài khỏi phòng ngủ của Lăng Ngọc Châu

... ..

Một khắc sau (một tiếng thì phải nga cũng không rõ lắm lâu không viết quên rồi) tại phòng Lăng Ngọc Châu

“Nữ nhi, ngoan của ta mau dậy đi nào” Hoàng đế Thiên Long Quốc lay người Lăng Ngọc Châu

“Nữ nhi ngoan mau dậy đi dự yến nào. Hôm nay sứ giả các nước đến nước ta ít ra con ra ngoài chào họ chứ không chào thì ra cho có đủ mặt chứ hôm nay các tỷ tỷ của con cũng đến con cũng nên ra chứ suốt ngày cứ ở trong cung mình thôi vậy ra ngoài hít thở không khí chứ” Hoàng đế Thiên Long Quốc ngồi đầu giường Lăng Ngọc Châu lay lay

“con không đi đâu phụ hoàng dự yến toàn ngồi để mấy tên sắc lang nhìn con mà chảy cả nước miếng ấy” Lăng Ngọc Châu nói ra nhưng người vẫn cuộn tròn ở trong chăn

“Châu nhi, nể mặt lão già gia gia này đi dự yến đi “ Thái Thượng Hoàng lên tiếng

“Con đã nói là không đi nên mọi người đừng ép con nữa mà” Lăng Ngọc Châu vẫn chầm kín chắn nằm ở trên giường ngủ

“Nữ nhi, ta cầu xin con đó mau đi dự tiệc đi. Nếu con không đi ta quỳ đến khi nào con đi thì thôi” Hoàng thượng đứng dậy ra khỏi giường ngủ chuẩn quỳ xuống

“Phụ Hoàng người cần gì phải khổ ,ép nữ nhi như vậy làm gì” Lăng Ngọc Châu đỡ không cho Lăng Mặc Thiên quỳ

“Đi dự yến mỗi lần này thôi lần sau ta sẽ không bắt con dự yến nữa” Hoàng đế Long Thiên Quốc vẻ mặt buồn năn nỉ nữ nhi mình đi bằng được thì thôi

“Thôi ,được rồi con đi là được chứ gì nhưng chỉ nốt lần này thôi nha lần sau phụ hoàng không được bắt ép con đi đâu nữa nha” Lăng Ngọc Châu mặt mày nhăn nhó ỉu xìu nói

“được chỉ lần này thôi lần sau ta sẽ không ép con nữa” Lăng Mặc Thiên mỉm cười rồi trả lời trong lòng thì mở cờ

“Được rồi ,châu nhi thay đồ đi một khác nữa rồi ra ngoài dự yến nga” Hoàng hậu nói rồi cho nha hoàn mang đồ trang sức và quần áo vào.

“ân, một khác nữa nữ nhi sẽ ra dự yến sau mọi người cứ ra trước đi ạ” Lăng Ngọc Châu trả lời rồi mọi người đi ra hết ngoài.

“Công chúa, nước tắm đã chuẩn bị xong rồi” Tinh Nhi đi vào báo cáo

“Ừ ,được rồi các người lui ra đi” Lăng Ngọc Châu đi đến ôn tuyền hơi khói nước bốc lên mùi tinh dầu oải hương thơm ngát làm sáng khoáy tinh thần. Lăng Ngọc Châu thoát từng chiếc y phục của mình ra rồi đi vào ôn tuyền ngâm mình

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướm Bình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Dự Yến (2)

Sau một canh giờ Hoàng Thượng thiên long quốc đợi mãi không thấy nữ nhi mình đâu thì lắc đầu thở dài nói với Trần công công : “Haiz, Thôi yến tiệc tổ chức đi Châu Nhi không đến rồi”

Tần công công đang chuẩn bị nói thì tiếng truyền ở cửa ngoài điện truyền vào: “Ngọc Châu công chúa đến.... ...”

Mọi người nghe vậy đều nhìn ra cửa ngoài một nữ tử mặc bạch y ,tóc được cuốn và cố định sợi dây bạch y cùng màu với bộ y phục .khuôn mặt khuynh quốc khuynh thành không ai sánh được hơi thở toát ra rất lạnh như tuyết liên ngàn năm không ai đọc được vào. Theo sau là bốn tỷ nữ ai cũng chim sâu cá lặn , nam nhân trong truyền nhìn phải chảy cả nước miếng

“Nữ nhi, tham kiến gia gia và phụ hoàng” Lăng Ngọc Châu khụy gối xuống thỉnh an.

“Bình thân, về chỗ ngồi đi Châu Nhi” Hoàng thượng thiên long quốc vui mừng

“Hình như Thiên Long Quốc không dạy Ngọc Châu công chúa về Nữ huấn, phép tắc thì phải” giọng nói lạnh lùng không có một chút hơi ấm của Nam Cung Thần nói ra làm cho mọi người ở trong điện phải nín thở sống lưng lạnh

Lăng Ngọc Châu cười mỉa mai giọng nói như mùa thu “ha ha ha có vẻ chiến thần vương gia không biết nguyên tắc ở đây rồi ở nước Thiên Long Quốc này nam nữ bình đẳng ,nam nữ đều có thể ra chiến trường, cũng có thể làm quan, muốn vào cung cũng phải chọn lọc thì cử mới có thể làm thái giám , cung nữ ở Thiên Long Quốc này quy tắc khác với Đông Ly Quốc của các người “

“Ngọc Châu công chúa cái ta muốn hỏi là lễ phép kính trên nhường dưới chứ không phải hỏi quy tắc triều chính” Nam Cung Thần liền giải thích chặt chẽ hơn

“Ngài muốn hỏi vì sao ta không quỳ hả” Lăng Ngọc Châu mỉm cười cầm ly rượu nhâm nhi hỏi

“Đúng vậy” Nam Cung Thần cười lạnh xem lần này người còn giải thích kiểu gì ,không quỳ là một tội bất hiếu

“Chắc ngài cũng biết ai cũng muốn cho phụ hoàng và mẫu hậu của mình sống lâu trăm tuổi để báo hiếu công người đã dưỡng dục, nuôi lớn mình đúng không “ Lăng Ngọc Châu trong lòng cười thầm muốn làm ta bẽ mặt, mang tội là con bất hiếu sao người đã quá coi thường Lăng Ngọc Châu này rồi một thiên tài thế kỷ 20 mà không đầu được một người cổ đại óc như quả nho sao.

“Đúng vậy, làm con ai chả muốn người sinh ra mình sống lâu trăm tuổi” Nam Cung Thần cười lạnh Khá lắm Lăng Ngọc Châu không hổ danh là kim chi kiêu diệp được mọi người ca tụng

“Chắc ngài cũng biết lúc phụ thân hay người thân mình mất phải quỳ gối khóc đúng không , cho nên vì không phụ hoàng mất sớm nên ta khuy gối , và có một đêm là ngài không biết nữa là quỳ gối lay phụ hoàng có thể làm giảm thọ người cho nên ta không muốn làm giảm thọ phụ hoàng và gia gia , chắc ngài cũng đồng ý với ý kiến ta chứ “ Lăng Ngọc Châu mỉm cười giải thích

“Ngọc Châu công chúa không hổ danh được người đời ca tụng, bốn vương kính người một ly rượu” Nam Cung Thần nghiêng răng nghiêng lợi nói Lăng Ngọc Châu bốn vương đã coi thường người rồi ,người quá thông minh ta không diệt người càng không được

“yến tiệc bắt đầu” Tần Công công hô lên làm mọi người như được thoát loạn khỏi không khí quái dị này.

Tiếng đàn sáo du dương mọi người hoà lẫn điệu những kỷ nữ xinh đẹp múa giống như đang ở nơi thần tiên chứ không phải ở Yến tiệc cung đình nữa . Sau một canh giờ điệu múa và tiếng nhạc du dương dần chậm lại và dừng ,tiếng vỗ tay làm mọi người bừng tỉnh thoát ra khỏi tiên cảnh đó

“Không ngờ, Thiên Long Quốc lắm thiên tài như vậy bản thái tử ta cũng phải mở rộng tầm mắt” Thái Tử lên tiếng khen ngợi

p/s: tác giả ta mất cảm hứng nên viết không được hay xin mọi người thứ lỗi lần sau sẽ mang hấp dẫn hơn

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướm Bình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Dự Yến (3)

“Đúng là Thiên Long Quốc lắm thiên tài, vũ kỹ cũng cảm kỳ thi hoạ đều thông hết” Tây Tạng Thái Tử vỗ tay khen ngợi

“Thái tử, ngài quá khen rồi vũ kỹ ở Thiên Long Quốc ta đâu sánh bằng vũ kỹ ở Tây Tạng ngài được” Thất Công chúa Lăng Hoa Nhi cười tươi xinh đẹp rồi lên tiếng trả lời Thái Tử Tây Tạng ,hai mắt đối phương nhìn nhau cười nhưng không ai biết hai người này trong hồ lô nghĩ gì. (t/g: hai người này đối chọi mắt gay gắt quá ta nhím mà thấy sợ ——)

“Thất công chúa, đã quá lời rồi dù Tây Tạng ta có vũ kỹ đẹp đến mấy cũng không hay bằng Thiên Long Quốc được” Tây Tạng Thái Tử phe phẩy quạt cười rồi trả lời .

“công chúa, ta cũng muốn hiến một khúc nhạc không biết hoàng đế Thiên Long Quốc có cho không” Công Chúa Ba Tư đứng dậy ra khỏi chỗ hành lễ tay phải để chéo ngực cung kính hỏi.

“Được , ân chuẩn” Hoàng Thượng Thiên Long Quốc cười trả lời.

“Đa tạ, hoàng đế” Công chúa ba tư tươi cười cảm tạ rồi vỗ tay ba cái” bộp bộp bộp” bên ngoài có bốn người khênh một hộp hình tứ giác vào đặt giữa cung điện.

Lăng Ngọc Châu và mọi người Thiên Long Quốc ngẩng đầu lên khi nhìn thấy người khênh vào mọi nhận ra ngay đó chiếc đàn piano chả có ai về ngạc nhiên như đã được nhìn qua nhiều lần .Đúng vậy vì ở Thiên Long Quốc đã từng được nhìn thấy và thường được nghe nhạc rồi nên không có ngạc nhiên gì hết. Mấy sứ giả nước khác thì ngạc nhiên lên tiếng xì xào

“Đó là cái gì vậy”

“Cái đó là nhạc cụ để hát sao”

“cái này như một hộp tứ giác thì có thể làm được gì”

Công chúa ba tư đi đến đàn piano kia ngồi xuống và lên tiếng, “người ở Thiên Long Quốc không ngạc nhiên cho lắm khi nhìn thấy cây đàn piano này. Các sứ giả và vương gia các nước chắc đây là lần đầu nhìn thấy chiếc đàn piano này đúng không”

“Đúng vậy không biết cây đàn piano này âm có dễ nghe không mà hình như thế này làm sao đánh được chứ” Một sứ giả nước Tây Tạng nói

“Hahaha đánh được mà âm nghe còn rất hay nữa” Công Chúa ba Tư cười rồi trả lời. Nhưng mấy người sứ giả các nước khác không tin gì hết lắc đầu xôn xao, thì một tiếng trong trẻo khiến cho mọi người phải im lặng để nghe tiếng đàn của công chúa ba tư.

Sau một canh giờ tiếng đàn chấm dứt mọi người trong điện bừng tỉnh không ai dám mĩa mai khinh thường một nhạc cụ có thể phát ra một loại âm thanh hay đến vậy.

“Chắc tiếng đàn của ta không hay bằng tiếng đàn của công chúa Ngọc Châu của quốc quý rồi” Công Chúa Ba Tư đánh xong nhìn mọi người Thiên Long Quốc về mặt nhàn chán trong lòng rất tức giận liền lên tiếng.

“không phải , tiếng đàn của Công Chúa Ba Tư nghe rất hay” Thái Thượng Hoàng Thiên Long Quốc khuôn mặt từ ái lên tiếng nói cho qua nhưng trong

bụng thì nói ' đúng vậy ,tiếng đàn ngươì nghe nhàn chán bỏ làm lổ tai ta muốn lòi nhĩ ,thà bỏ 100 vạn hoàng kim đất tí nhưng nghe Châu nhi đàn còn xướng hơn'

Công Chúa Ba Tư mỉm cười rồi nhìn Lăng Ngọc Châu đang nhàn nhã thưởng thức mỹ vị , Công Chúa Ba Tư liền lên tiếng “ Nghe nói Ngọc Châu Công Chúa cảm kỳ thi họa cái gì cũng tinh thông loại đàn nào cũng đánh được không biết ta phúc được nghe Công Chúa Ngọc Châu đánh đàn piano không”

”Muốn nghe ta đánh cũng được nhưng phải trả ta 1000 vạn hoàng kim ta sẽ đánh cho” Lăng Ngọc Châu mỉm cười giọng nói như mùa thu làm mọi người nghe mà thấy dễ chịu (t/g: cái này là cướp của giết người. LNC: *mắt chớp chớp* đâu có đâu ta chỉ tiêu hộ tiền cho họ thôi)

”*phụt* khụ...khụ...khụ...Cái gì? Ngươi định cướp của giết người à” Nam Cung Hiên đang uống rượu phải sắc mặt mở to

”đâu có, nghe phải trả tiền chứ nhớ không hay các ngươi chê bai ta . Lấy ngân lượng đó để bù thường tổn hại tinh thần của ta mà “ Lăng Ngọc Châu về mặt đáng yêu nói khiến mọi người chỉ muốn hôn thôi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướm Bình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Chương 11: Dự yến (4)

“Ngọc Châu công chúa cần gì phải khiêm tốn làm gì chứ. Ngọc Châu Công chúa cảm kỳ thi họa cái gì cũng tinh thông loại đàn nào cũng giỏi chả lẽ người không thể hiện một khúc sao, 1000 vạn lượng hoàng kim đó không nhỏ người có thể hạ giá thấp xuống để cho mọi người cùng vui được không” Công Chúa Ba Tư giọng nói thanh nhẹ nhàng ,khoé léo vừa lòng người. Trong lòng liền cười lạnh dù công chúa người tài giỏi như thế nào đi nữa thì người cũng không thể nào đàn được, nàng trước kia phải học sáu năm mới có thể học được hết những nốt nhạc này dù là thiên tài về vũ công đi chăng nữa phải tập năm năm mới nhớ được.

“Không được, 1000 vạn lượng hoàng kim chẳng lẽ nước Phương Tây của Công Chúa Ba Tư không có sao. Sao mà nghèo rách mùng tơi vậy, mang tiếng là nước xếp hạng nhất về kinh tế mà 1000 vạn lượng hoàng kim mà không có nổi là sao, chắc chắc chắc....aiz chắc mà nước Thiên Long Quốc chiếm hết kinh tế tài nguyên hàng đầu của các nước rồi nên giờ mấy nước 1000 vạn lượng hoàng kim cũng không có” Lăng Ngọc Châu lắc đầu về mặt buồn buồn như kiểu mình đã vơ vét của mọi người nhiều quá.

“công chúa Ngọc Châu, người nói quá lời rồi chẳng qua tiền hằng tháng của chúng ta chưa tới 1000 vạn lượng hoàng kim thì lấy đâu ra mà để trả cho người đây chứ” thái tử Tây Tạng cười cợt nói , giải thích rất hợp tình hợp lý

“Ta đâu có nói một người trả tiền đâu, ta nói ai muốn nghe thì trả 1000 vạn lượng hoàng kim ,thì các ngươi góp tiền lại làm sao cho đủ 1000 vạn lượng hoàng kim là được, haiz đúng là tứ chi chậm phát triển” Lăng Ngọc Châu lại thờ dài lắc đầu nói. Mọi người sử giả các quốc khác sắc mặt tái mét không nói được câu gì , khi bị người khác nói là tứ chi không phát triển.

“Thôi , chúng ta góp tiền nhanh để nghe Ngọc Châu công chúa còn biểu diễn nhĩ” Công Chúa Mãn Yên mỉm cười đứng dậy hô mọi người góp tiền để phá hủy bầu không khí nặng nề này, Mãn Yên đi từng bàn thu mỗi quốc 200 vạn lượng hoàng kim . Mãn cười đang đến chỗ Lăng Ngọc Châu cười nói” Công Chúa Ngọc Châu đây là 1000 vạn hoàng kim không biết người có thể đánh đàn chưa”

Lăng Ngọc Châu đang chuẩn bị mở miệng trả lời thì Nam Cung Thần đặt một phiếu 1000 vạn hoàng kim xuống bàn và nói: “Bốn vương, dùng 1000 vạn hoàng kim này ủng hộ để bù tổn hại tinh thần khi công Chúa Ngọc Châu bị bề mặt , chỉ trích, mất danh hiệu được mọi người cho là Kim chi kiều nữ ha...ha...ha” Nam Cung Thần nói xong cười mỉa mai rồi về chỗ.

“Chiến Thần Vương gia, ngài cứ yên tâm bốn cung sẽ không làm người thất vọng, nếu hôm nay ta mà đánh đàn không thể vào lổ tai mọi người Lăng Ngọc Châu ta viết tên của mình ngược lại là Châu Ngọc Lăng” Lăng Ngọc Châu đứng dậy khi Nam Cung Thần về chỗ. Lăng Ngọc Châu đi đến đàn pino ngồi xuống ngón tay để vào phím đàn vuốt từ đầu xuống cuối vuốt đi vuốt lại hai ba lần .

“Đây gọi là đánh đàn sao? Rõ ràng là tra tấn lổ tai người khác mà” một tướng quân nước Đông Ly Quốc đập ly rượu xuống tứ giận nói

“Ngọc Châu công chúa nếu mà không đánh được thì mời người xuống đừng có tra tấn lổ tai mọi người chứ”

Mọi người xì xào đuổi Lăng Ngọc Châu xuống, thì một tiếng đàn trầm bổng lên xuống , thanh thoát uyển chuyển, tươi mát ,ấm áp, ngọt ngào của tình yêu, làm cho mọi người như sống lại ở thời trẻ sống những giống bão, lên đến con đường gấp gành để đến với nhau , những kí ức không biết ở đâu mà về như sóng . Đến khi tiếng đàn của Lăng Tuyết Nhu dừng lại mọi người liền không dám nói lời nào.

Thì một tiếng thanh thoát của Công Chúa Ba Tư lên tiếng “ Ngọc Châu Công Chúa , đúng là người tài . Không biết bản nhạc vừa rồi của công chúa đánh không biết là ai dạy người có thể nói cho ta biết được không. Ta rất muốn thỉnh giáo người mà sáng tác ra bản nhạc mà sâu sắc khiến cho người nghe xong mà vẫn lưu luyến”

“Công Chúa Ba Tư, quá khen rồi bản nhạc này là do ta sáng tác để cho mọi người nghe mà không vào lổ tai rồi ta xin lỗi” Lăng Ngọc Châu khiêm tốn nói. Bản nhạc này là bản nhạc số 40 của người nước anh sáng tác giờ người mà muốn chinh giáo phải chờ người đầu thai đến thế giới thế kỷ 20 lúc đó

người mới được chỉ giáo. Mọi người im lặng không nói gì hết cho đến khi tiệc yến kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướng Bỉnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Chương 12: Oan Gia Ngõ hẹp

Sáng sớm hôm sau sứ giả các nước được dẫn đi thăm quan hoàng cung Thiên Long Quốc. Chia làm hai nhóm Một Nhóm là các quan thần của các nước do Tể Tướng, Tướng Quân, quan nữ nhất phẩm dẫn sứ thần các nước, còn nhóm hai là nhóm của Vương gia và công chúa là thái tử, Nhị Hoàng tử, Tam Hoàng tử, và các hoàng tử, công chúa khác cùng các hoàng tộc trong các quốc khác đi thăm quan

“Hôm nay ta sẽ dẫn vương gia, công chúa đi xem các công việc dạy học trước nga” Thái Tử Thiên Long Quốc mỉm cười rồi nói phe phẩy cánh quạt như hoa hoa công tử rồi bước về phía trước dẫn đường cho mọi người.

“Đây là trang trại nuôi trong hoàng cung, những Động vật gia súc, được chăn nuôi rất cẩn thận thức ăn hay rau cỏ toàn thực xanh tươi được cắt mang về, nước uống phải sạch qua hết những quy trình này nên động vật ở đây thịt lúc nào cũng tươi ngon hơn động vật ở ngoài hoàng cung” Nhị hoàng tử Lăng Lăng Minh đi vừa nói và giải thích quá trình quy mô chăn nuôi của Thiên Long Quốc làm mọi người rất hứng thú ai cũng chăm chú lắng nghe.

Thái Tử Tây Tạng cười nhẹ tay phe phẩy phiến quạt liền nói: “Tại sao phải tốt công chăn nuôi vậy chứ, động vật ở ngoài cũng chả khác gì động vật nuôi trong hoàng cung này cả, có lẽ hoàng cung Thiên Long Quốc muốn trở thành một trang trại đi, chứ không phải là hoàng cung nữa”

Lăng Hoa Nhị nghe Thái Tử Tây Tạng Càng nói càng khó nghe không thể nào nuốt trôi được, nằng nề bỏ hết thực nữ, uy nghiêm của công chúa hoàng thất chỉ tay thẳng vào mặt thái tử Tây Tạng: “Người ý, sao nào không hoạt động một chút mà suy nghĩ. Động vật ở ngoài có thịt ngon sao. hôm qua người ăn món cải xào thịt bò chẳng lẽ người không thấy ngon sao. Thịt, rau củ trong hoàng cung toàn tươi sống lúc nhỏ lên sẽ không bị mất vitamin còn giữ được những chất dinh dưỡng, mà còn đảm bảo những thịt, rau sạch nên sẽ tốt cho sức khỏe. Còn tiết kiệm một khoản chi tiêu ngân khố của quốc nữa, cho nên nước ta phát triển nhanh chóng như vậy là biết cách phát triển, đâu như nước người ngày càng suy sụp chứ. Đúng là trong đầu chả có gì chỉ chứ đưng tính háo sắc” Lăng Hoa Nhị nói xong Thái Tử Tây Tạng mặt đỏ bừng tức giận nhe răng trong cổ không thể nào mà nó được thành lời làm hấn sắp thổ huyết rồi. Lăng Trung Anh (Thái Tử Thiên Long Quốc) thấy Thái Tử Tây Tạng và Thất hoàng muội mình đấu chọi gay gắt quá liền lên tiếng làm giảm không khí không vui này.

“Giờ ta sẽ dẫn mọi người đi Quốc Tự An nơi học vào dạy những sau này trở thành những trụ cột của Thiên Long Quốc của chúng ta” Thái Tử Lăng Trung Anh dẫn mọi người đi Quốc Tự An đi nửa canh giờ thì tới nơi đúng lúc Lăng Ngọc Châu đang giảng bài cho mấy tiểu đồng

“Theo như các học trò đã biết Thiên Long Quốc của chúng ta rất nghèo nàn là do không biết các phát triển vì vậy hôm nay ta sẽ dạy mọi người tìm hiểu về cải tạo đất, trồng trọt, chăn nuôi ... ..” Lăng Ngọc Châu giảng dạy theo phương thức thực hành ở hiện đại và cải tiến để mọi người hiểu.

“Không ngờ Ngọc Châu công chúa lại có thể giảng một cách độc đáo và học không thấy chán chán ta đứng xem mà cũng bị cuốn hút rồi đây này” Công Chúa Mãn Yên là một người rất ham học hỏi, nên khi nhìn phương thức dạy học của Lăng Ngọc Châu mà cũng khiến cho nàng bỗng muốn tham gia lớp học này.

“Ngọc Châu Công chúa làm cho bốn vương phải mở rộng tầm mắt” Nam Cung Thần đi đến chỗ Lăng Ngọc Châu đang đứng, hấn lần đầu tiên thấy cách học này thật mới mẻ, học mà không thấy chán ngán mà còn muốn tìm hiểu cận kề hơn. Hấn giờ đây rất muốn biết trong hồ lô của Lăng Ngọc Châu chứa những gì, hấn muốn lột từng bí mật ẩn sâu trong người của nàng xuống.

“công chúa Mãn Yên và Chiến Thần Vương gia đã quá khen rồi, ta chỉ áp dụng thực tiễn để giảng dạy thôi để cho những tiểu đồng học không bị chán ghét việc học, để mang lại hứng thú và tiếp thu dễ dàng cho bọn chúng thôi” Lăng Ngọc Châu đứng phe phẩy chiếc quạt trả lời không kiêu ngạo, chỉ đàm bạc câu trước được người cho vào lỗ tai dễ nghe câu sau người nghe như kiểu chửi người: “vội lại ta cũng không có thông minh gì, chỉ cần động não là có thể nghĩ ra được hết. Với tri thông minh của chiến thần vương như ngày làm sao mà không nghĩ ra được phải không vương gia. Mà ta thấy ngài chỉ cần dù khuôn mặt yêu nghiệt này của ngài là có thể dạy hay rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướng Bỉnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Chương 13: Truyền thuyết về hoa bỉ ngạn

Sau khi xem cách giảng học xong thái tử lăng Trung Anh dẫn mọi người đi thăm quan cảnh ở hoàng cung.

“Đây là vườn kim uyển được các công chúa và quận chúa trồng, nơi đây chỉ có hoàng tộc mới được vào qua ta xin ý chỉ của phụ hoàng mỗi người mới đồng ý dẫn mọi người vào” Thái Tử Lăng Trung Anh dẫn mọi người vào vườn kim uyển do các công chúa trồng.

“Thái tử, cho hỏi đây là hoa gì mà nó màu đỏ nhưng sao không có lá vậy” Công chúa Mãn yên đứng ở ngay vườn hoa do Lăng Ngọc Châu trồng, thấy kì lạ liền hỏi thái tử Lăng Trung Anh.

“À, hoa đỏ do Lục hoàng muội trồng có tên là hoa bi ngạn cây này có hoa thì không có lá, nếu có lá thì không có hoa” Lăng Trung Anh mỉm cười, giọng nói, ánh nắng chiếu vào người của mẫn yên Công chúa đứng, Lăng Trung Anh nhìn mà ngỡ người, không thể nào dời mắt được trông nàng ấy thật đẹp, đáng yêu, lương thiện.

“Oh, đẹp thật nhưng cây sao lại có hoa thì không có lá mà có lá thì không có hoa, mà hoa này màu đỏ rực như máu nha” Mẫn yên Công chúa tò mò thắc mắc khi nghe câu đó của Lăng Trung Anh

“màu đỏ là tượng trưng cho sự chết chóc ai đi qua cầu nãi Hà đều thấy. Hoa bi ngạn hay còn tên gọi khác là mạn châu sa hoa. Ta chỉ nghe lục hoàng muội kể là Thử xưa trời có quy luật là 'có hoa thì không có lá, có lá thì không có hoa'. Mạn Châu và Sa Hoa hai người đều giữ đúng quy luật của trời tạo ra. Nhưng qua nhiều ngàn năm Mạn Châu và Sa Hoa rất tò mò về nhau thế là hai người lên nút gập nhau, sau khi thấy đối phương Sa Hoa là một cô nương rất xinh đẹp, còn Mạn Châu là một chàng trai rất tuấn tú, hai người đã yêu nhau và trái ý trời làm Mạn Châu Sa Hoa nở có hoa và lá, trời phát hiện Mạn Châu và Sa Hoa đã làm trái quy luật trời, Ngọc Hoàng nổi giận liền làm phép chú biến hai người thành hoa Mạn Châu thành thân, Sa Hoa thành hoa. Và bị nguyên ‘Mạn Châu sa hoa ngàn năm nở, ngàn năm tàn đi, ngàn năm lá ra, ngàn năm chết đi, vĩnh viễn hoa lá không được gặp nhau dù hoa lá trên cùng một cơ thể’. Mạn châu sa hoa oán giận trời nên biến thành màu đỏ như máu, đặt tên là Mạn châu sa hoa và chỉ sống ở nơi âm thấp màu mờ nên Mạn Châu Sa hoa chọn dưới cầu nãi hà “

“không ngờ hoa bi ngạn này lại có truyền thuyết đau buồn đến vậy, hai người họ thật đáng thương yêu nhau mà không đến được với nhau” Mẫn yên công chúa sau khi nghe xong truyền thuyết về hoa bi ngạn xong nàng không kìm nén được mà rơi lệ, Lăng Trung Anh không biết làm sao để an ủi chỉ có thể lấy khăn xoa ra cho nàng lau

... ..

Nam Cung Thần chỉ là đi xem hoa thư giãn một mình không ai đi cùng mãi ngắm nhìn phong cảnh, nghe thấy thác nước nên bước chân đi xem ai ngờ bất gặp cảnh Lăng Ngọc Châu đang ở nghịch nước ở thác nước đó, sát ven thác nước là một ngôi nhà gỗ trên cây, bên phải nữa là một ao sen đi sâu vào nữa trồng đủ loài hoa, cây bắt mắt chưa được nhìn thấy bao giờ, trừ hoa mai, cúc, đào, mầu đơn và mấy loại hoa khác còn lại tất cả cây đều rất lạ chưa từng gặp bao giờ, khung cảnh như thật thơ mộng như ở chốn bồng lai tiên cảnh. Nam Cung Thần dùng phi công bay lên cây tre gần chỗ Lăng Ngọc Châu đang đùa nghịch với nước quần áo nàng ướt dính sát người nhìn thật câu hồn đoạt phách lòng người, Nam Cung Thần mọi lần nhìn thấy nữ tử lòng ham muốn mình không có nhưng sao giờ nhìn thấy Lăng Ngọc Châu vật bên dưới của mình đứng thẳng nên, đang mê mẩn suy nghĩ Nam Cung Thần không phòng bị gì hết Lăng Ngọc Châu cầm kiếm đánh thẳng về Nam Cung Thần.

Nam Cung thần thấy kì lạ liền bừng tỉnh thấy Lăng Ngọc Châu cầm kiếm đang lao về tuy tránh thoát khỏi chiêu chí mạng của Lăng Ngọc Châu, nhưng đường kiếm đó đã làm thương tay phải của Nam Cung Thần. Lăng Ngọc Châu đánh về phía Nam Cung Thần tiếp chiêu hai người đánh mà không phân được thắng bại

“Không ngờ, chiến thần vương gia háo sắc đến vậy, rình mò ta tắm xem trộm chuyện này mà truyền ra ngoài thì ai dám lấy ta nữa” Lăng Ngọc Châu chửi ngay chiếc mũ hạo sắc xuống cho Nam Cung Thần. Nam Cung Thần mặt đen xì như đất nồi, đang chuẩn bị giải thích thì mọi người hoàng thân của các nước bước vào

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướng Bỉnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Chương 14: trọng thương

Ngọc Châu Công Chúa Nghe bốn vương giải thích đã” Nam Cung Thần tránh né chiêu Lăng Ngọc Châu.

“bốn cung nghe mọi người đồn rằng người chỉ thích nam sắc thật không ngờ, người lại háo sắc nhìn nết nữ nhi tắm. Đúng là lời đồn đại không nên tin được” Lăng Ngọc Châu vừa nói vừa ra chiêu hiểm ác hơn. Nam Cung Thần sắc mặt đã đầy hắc tuyến trong lòng đánh giá Lăng Ngọc Châu không ngờ Lăng Ngọc Châu có nội công nhân hậu vậy không những vậy ra tay độc ác, mà võ công gì mà trong nhu ngoài cương khiến cho hắn không thể nào phá giải được các chiêu thức của Lăng Ngọc Châu rơi vào thế bị động, nếu Lăng Ngọc Châu mà là nam nhân thì nhất định sẽ thống nhất thiên hạ nhưng đáng tiếc là nữ nhân.

“bốn vương đi lạc, nên đi nhầm vào tắm cung công chúa, hôm nay đã mạo phạm ta xin chịu trách nhiệm” Nam Cung Thần vừa đánh vừa giải thích. Lăng Ngọc Châu này rất thú vị, và hợp với khẩu vị của hắn, làm sao mà bỏ cừ non này được hắn phải bắt con cừ non này trong tay đùa giỡn mới được (t/g: haiz, không biết ai bắt ai đùa giỡn)

“chịu trách nhiệm, hừ người đừng có ở trước mặt ta mà giả nhân giả nghĩa. Người thì chịu trách nhiệm gì chứ, người chả mong ta chết sớm để người

không phải cầu thân nữa” Lăng Ngọc Châu vừa đánh vừa nói, Nam Cung Thần mặt đen kịt lại như bị cháy thui đứng vậy trước kia hắn rất muốn nàng chết, nhưng giờ hắn trái tim, tâm nàng là của mình hắn, chẳng lẽ hắn đã thích nàng không phải chứ mới đầu hắn rất ghét Lăng Ngọc Châu mong nàng chết để hắn không phải cưới nàng, sao giờ hắn lại muốn trong lòng nàng có hắn chẳng lẽ hắn bị điên rồi tí nữa hắn phải về bắt mạch mới được.

Mọi người hoàng thân quốc thích của các nữ bước đến thì nhìn thấy Lăng Ngọc Châu và Nam Cung Thần đang đánh nhau, nội lực của hai quá mạnh va vào nhau khiến cho gạch đất đá bay mù mịt gì cũng không nhìn thấy có người bị gạch bay vào người, có người trúng chưởng nên ai cũng sợ rồi hết đi còn mỗi Thái Tử Lăng Trung Anh, Nhị Hoàng Tử, Tam hoàng tử, Tứ hoàng tử, Mãn yên Công Chúa, Thái Tử Tây Tạng, Hoa Nhị Công Chúa và bốn nha hoàn bên cạnh Lăng Ngọc Châu ở lại. Mãn Châu cũng biết ít võ công, nội lực kém nhưng vẫn muốn ở lại xem Lăng Ngọc Châu và Nam Cung Thần đánh nhau ra sao, được Thái Tử Lăng Trung Anh làm bảo tiêu nên không sợ.

Sau một canh giờ, hai bên vẫn ngang sức ngang tài không ai nhường ai. Nam Cung Thần tìm được Chỗ sơ hở của Lăng Ngọc Châu liền đâm thẳng về, lúc đó bụi cát bay mù mịt mọi người cũng không xem được gì, đến khi bụi cát đỡ rồi mọi người mở mắt ra đập vào mắt là Lăng Ngọc Châu quần áo bị rách hết chỉ còn cái yếm hồng và cái quần lót (giống dài chun chúng ta mặc) tay thì bị thương một tý không nghiêm trọng lắm. Nam Cung Thần cởi áo bảo ra khoát nhanh cho Lăng Ngọc Châu che đi thân thể nỏ nà mẽ người của nàng.

“Khụ...khụ...ta xin lỗi không phải ta cố ý. Ta sẽ chịu trách nhiệm nàng” Nam Cung Thần rút kiếm vào vỏ và đi thẳng ra khỏi chỗ ở của Lăng Ngọc Châu. Giờ khuôn mặt của Nam Cung Thần đỏ bừng như quả cà chua cứ nghĩ đến cảnh vừa rồi của Lăng Ngọc Châu người nóng bừng dương vật của hắn dựng thẳng lên.

Ở chỗ ở của Lăng Ngọc Châu mọi người ngơ ngác. Không nói thành lời

“Ê, tứ chi không phát triển kịch hay đã hết rồi người còn đứng ở đây làm gì nữa” Lăng Hoa Nhị chống tay bên hông nói Thái Tử Tây Tạng

“Kịch cũng hết rồi cô còn đứng đây làm gì nữa” Thái Tử Tây Tạng quay sang Lăng Hoa Nhị cầm quạt phe phẩy nói

“đây là nhà ta, nơi ở của tỷ ta, vậy nên ta có thể đứng người có ý kiến không cho ta ở à” Lăng Hoa Nhị Nói làm cho Thái tử Tây Tạng chột dạ không nói gì được nữa

“thôi giải tán đi mọi người không có gì xem hết nữa” Nhị Hoàng Tử nói khéo cho mọi người đi.

“Công chúa người bị thương rồi mau băng bó không để thành sẹo” Nguyệt Nhi kéo Lăng Ngọc Châu vào phòng băng bó vết thương ở tay lại.

* * *

Sáng hôm sau tin đồn Lăng Ngọc Châu và Nam Cung Thần đánh nhau rất nhanh đã truyền ra ngoài hoàng cung Thiên Long Quốc đến tai các nước khác.

“Phụt, cái tên nghịch tử chết tiết kêu nó đi cầu thân lại đi đánh nữ nhi nhà người ta” Hoàng Thượng Đông Ly Quốc khi nghe được tin này uống nước bị sặc. Hắn cứ tưởng Thần Nhi sẽ mang nàng dâu xuất sắc đó về quốc không ngờ lại thành ra chuyện như vậy.

“Phụ hoàng, người vốn đã biết hoàng đệ không thích nữ nhân vậy mà người còn cố ép hoàng đệ lập gia đình” Thái Tử ngồi ở một bên cười lắc đầu.

“Haiz, không biết khi nào hắn mới yên ổn lập gia đình cho phụ hoàng nhờ đây” Hoàng thượng Đông Ly Quốc lắc đầu thở dài, nhìn về khung trời phía trước

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướng Bỉnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Chương 15: Sinh Thần Thái Hoàng Thái Hậu.

Ba ngày sau, chuyện Lăng Ngọc Châu và Nam Cung Thần đánh nhau cuối cùng cũng im ắng xuống không ai nhắc nữa. Giờ ai cũng biết hai vị tôn kính của chúng ta như nước với lửa gặp không chửi nhau thì đánh nhau.

Hôm nay là sinh thần của Thái Hoàng Thái Hậu nên sáng sớm ở Hoàng Cung Thiên Long Quốc nơi đâu cũng treo đèn lồng trang trí rất đẹp nhất là ở ngự hoa viên, tối nay sẽ tổ chức yến tiệc ở đó nên được chuẩn bị rất kỹ lưỡng. Giờ mọi người đang ở sân đấu trường xem cuộc thi đá banh? Của hoàng tử, công chúa hoàng thân quốc thích trong Thiên Long Quốc đều tham gia hết.

“Sau đây cuộc đá banh bắt đầu năm nay có bốn ban giám khảo như mọi năm nhưng năm nay ban giám khảo sẽ khác là có hoàng thượng Thiên Long Quốc, thập hoàng tử Đông Ly Quốc, Thái Tử Tây Tạng, Ba Tư Công Chúa. Cuộc thi năm nay có phần thưởng rất giá trị đội nào thắng sẽ được phần thưởng này. Ở đây có hai đội. Dẫn đầu đội một là lực công chúa và đội hai là Thái Tử giờ bắt đầu cuộc thi”

“Cheng, cheng, cheng” ba tiếng chiêng kêu lên đội nào cũng đứng về vị trí của mình. Trọng tài sút bóng ra giữa sân cả hai đội chạy ra giành banh.

“đội Lục công chúa cô lên, đội lục công chúa cô lên” hai mươi cung nữ đứng xếp thành hai hàng đứng cổ vũ “tùng tùng tùng”

“Lục muội không ngờ năm nay đội muội hùng hậu như vậy ,ngà” Thái Tử Lăng Trung Anh khi nhìn thấy đội của Lăng Ngọc Châu kì cục vậy liền cười nói

“Thái tử ca ca, đừng có xem thường đội muội kéo đội ca thua đó” Lăng Ngọc Châu mỉm cười nói. Rồi vào vị trí đứng

“Sao đội của lục công chúa năm nay kì cục vậy. Năm ngoái toàn nữ năm nay đội người thì béo , người thì cao, người thì thấp, nhưng chỉ có bốn người kì cục thôi, còn lại đáng vốc, khuôn mặt ai cũng xinh như hoa” một quan thanh trường nhìn đội của Lăng Ngọc Châu nói và đánh giá.

“người không biết rồi ,đồng đội của Lục Công Chúa như vậy cũng là có mưu kế hết rồi ta chắc chắn năm nay đội Lục Công Chúa thắng” Quan ngồi bên cạnh liền lên tiếng giải thích.

“Năm đội lục công chúa chả thắng, năm ngoái dùng mỹ nhân kế, không biết năm nay lục công chúa dùng kế gì để thắng” vị quan khác ngồi cạnh kẻ bên trái lại góp ý kiến khác. Nam Cung Thần Ngồi ở một chỗ có thể nhìn mọi việc xung quanh ,còn không gây chú ý cho người khác nữa, những gì ba vị quan kia nói đã rơi hết vào tai hắn, nghe xong thật là thú vị không biết trong người của Lăng Ngọc Châu còn bao nhiêu bí mật hắn muốn lột hết bí mật của nàng ra xem .

“thất muội ,nhận banh này” Lăng Ngọc Châu hô một tiếng đá sút nhanh về chỗ Lăng Hoa Nhị đang đứng. Lăng Hoa Nhị nhận được banh đá nhắm chuẩn mực sút đúng giữa lưới đối phương. Thủ môn bên Thái Tử thấy quả banh bay sắp vào lưới liền nhảy lên bắt banh ai ngờ không bắt được đầu còn đập vào thành , sung u đầu.

“1 điểm dành cho đội lục Công Chúa” trọng tài hô ghi điểm lên bảng dành cho đội thắng.

“Đội lục công chúa cô lên...” cổ vũ viên lại hô lên lần nữa

“trận hai bắt đầu” trọng tài hô sút bóng ra giữa sân. Từ hoàng tử dành banh đá cho Tam hoàng tử ,nhận lấy bóng Tam hoàng tử chuẩn bị đá vào lưới thì không biết quả banh đã đi đâu mất rồi, cú đầu xuống thấy một người thấp tầm 1m34 chui qua hàng mình đá bóng về chỗ giữa sân, đội của Lăng Ngọc Châu đá truyền bóng ra chỗ Lăng Ngọc Châu nhận bóng đá vào lưới.

“Đội Lục Châu công chúa thêm 1 điểm tỷ số hai đội là 2 - 0” Trọng Tài hô

“Sao để lại làm mất bóng chứ lần này đội chúng ta thua là chắc rồi.” Nhị hoàng tử trách móc Tam Hoàng đệ mình.

“cũng không nên trách đệ ấy , là chúng ta đã coi thường đội của lục muội . Giờ chúng ta phải nghĩ đối sách” Thái tử lên tiếng và mọi người chụp nhau lại bàn kế sách.

“Trận 3 bắt đầu” Trọng tài hô mọi người đứng vào vị trí rồi sút banh. Đội Lăng Ngọc Châu dành được banh, đội thái tử chặn Lăng Ngọc Châu cướp banh, một người béo ra cướp banh đá nhưng không ngờ lại đề lên thế tử thân vương ba bốn người khênh mới tách hai người ra được, thái tử lần nữa cướp banh từ chỗ Lăng Hoa Nhị đá banh ra chỗ Nhị hoàng tử nhưng bóng lại rơi đúng vào mũ đội một người rất cao của đội Lăng Ngọc Châu chiếc mũ giống như cái ly nên quả banh không rơi được nàng di chuyển nhanh về lưới nhưng ai ngờ lại ngã quả banh rơi ra, Mai Nguyệt quận chúa nhanh chân đá thẳng về lưới . Nên đội Lăng Ngọc Châu Thắng dành được phần thưởng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướng Bỉnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Chương 16: Sinh Thần Thái Hoàng Thái Hậu.

Tối đến Ngự Hoa Viên sáng lấp lánh mọi quan lại, hoàng thân quốc thích đều tập tụ ở đây hết. Những đèn lồng đỏ sáng có chữ thọ, những cây hoa mang ý nghĩa mừng chúc thọ sống lâu trăm tuổi đều được sắp xếp rất lịch sự , trang nhã, hay bàn yến tiệc các thứ cũng toàn món lạ mắt và mang ý sống lâu trăm tuổi. Phía trước thẳng vũ đài là hồ nước to chảy nước ra ngoài hoàng cung ,chiếc đèn hoa đăng được xếp nối đuôi nhau thành một chữ thọ to ở góc phía trái và ở góc phía phải hồ và ở giữa hồ nước được đặt những tảng đá to xếp thẳng nhau như đường đi và xen hai bên tảng đá những hoa sen , mùi hương hoa sen toả ra sen lẫn các hương hoa khác làm người người không thấy khó chịu mà ngửi rất sáng khoái tinh thần , quên đi buồn phiền , lo âu sầu trong não.

Nguyệt Nhi bước vào bẩm báo Lăng Ngọc Châu đến muộn nên buổi sinh thần diễn ra trước.

Trần Công Công thấy Hoàng Thượng ra hiệu yến tiệc tổ chức Trần Công Công hô “Sinh thần của Thái Hoàng Thái Hậu bắt đầu”

Vũ công , nhạc đình đều được đi ra biểu diễn tiệc mục nào cũng đẹp và xuất sắc ai xem cũng cười và nâng ly chúc Thọ Thái Hoàng Thái Hậu. Sau một canh giờ hết, tới phiên các tiểu thư, quận chúa hoàng thân quốc thích biểu diễn .

Mãn Châu Công Chúa đứng dậy ra khỏi chỗ ,xin hiến một điệu múa: “ Hôm nay là sinh Thần Thái Hoàng Thái Hậu , Mãn Châu cũng muốn góp vui” Mãn Châu Công Chúa nói xong mọi người đều nhìn Mãn Châu đứng ở vũ đài tiếng đàn nổi lên, Mãn Yên Công Chúa động người, hai tay thả lụa xuống,

xoay người múa thân hình uyển chuyển linh động , như một dòng nước mùa thu , sau một canh giờ Mãn Yên Công Chúa hoàn thành điệu múa.

“Mãn Yên Công Chúa, múa rất đẹp đúng là không hổ danh Tài nữ Bắc Tồng” Thái Tử Lăng Trung Anh nhìn Mãn Yên Cười

“Thái Tử, quá khen ta rồi , dù múa đẹp cũng không bằng lục muội ngài” Mãn Yên Công Chúa cười tươi rồi trả lời, đi xuống vũ đài về chỗ ngồi

Trời hoa đào rơi xuống tiếng sáo vi mọi người ngược lên trời nhìn . Lăng Ngọc Châu mặc bộ Lam y, đầu búi được một chiếc châm ngọc giữ , mọi người nhìn Lăng Ngọc Châu thối sáo từ trên trời hạ xuống như một tiên nữ giáng trần đi trước là bốn nha đầu hay đi bên Cạnh Lăng Ngọc Châu , hai người cầm một chiếc đèn , hai người cầm rô tung hoa đào, Lăng Ngọc Châu đứng giữa hàng Theo sau là Mai Nguyệt Quận Chúa hai tay bưng một chiếc bánh to tròn ba tầng.

“Châu Nhi, chúc Hoàng Tổ Mẫu thọ như nam Hải, sống lâu trăm tuổi” Lăng Ngọc Châu đi vào chúc Thái Hoàng Thái Hậu tay cầm một hộp nhỏ mang lên tặng Thái Hoàng Thái Hậu.

Thái Hoàng Thái Hậu mở chiếc hộp ra thấy một tượng ngọc cậu bé tay cầm quả đào nhìn rất đẹp và độc đáo: “Châu Nhi, ta rất thích món quà này”

“Người thích là tốt rồi” Lăng Ngọc Châu cười rồi đỡ Thái Hoàng Thái Hậu dậy đi đến chỗ bàn được đặt bánh sinh nhật

“Tổ mẫu, chiếc bánh này là tâm của Nguyệt Nhi và Châu tỷ làm suốt cả buổi chiều mới xong đó” Mai Nguyệt nhanh miệng nói với Thái Hoàng Thái Hậu

“Hoá ra hai đứa đến muộn là do mãi làm chiếc bánh này sao” Thái Hoàng Thái Hậu cười rồi nhìn Lăng Ngọc Châu và Mai Nguyệt xoa đầu hai người.

“ Vâng ,Tổ Mẫu người mau ước rồi thôi nên đi con nhìn chiếc bánh mà thèm rồi đó” Lăng Ngọc Châu gật đầu rồi kêu Thái Hoàng Thái Hậu mau ước rồi thôi nên.

“Đứa trẻ này, haiz” Thái Hoàng Thái Hậu nhìn đứa cháu mình thờ dài lác đầu vẫn tính nào tặc đấy, Thái Hoàng Thái Hậu ước xong rồi thôi nên. Lăng Ngọc Châu rút nên ra cắt bánh chia cho mọi người. Lăng Ngọc Châu nhìn một vòng liền thấy chưa ai đưa bánh cho Tam Hoàng Tử liền cắt một miếng đưa tới cho Tam Hoàng Tử

“Tam Hoàng Tử, mời ngài thưởng thức bánh” Lăng Ngọc Châu đặt bánh xuống xuống vòng cổ roi ra, Tam Hoàng Tử Tây Tạng khi nhìn thấy chiếc vòng thì rất vui mừng, người mà hắn tìm suốt ba năm cũng tìm thấy.

Năm hắn 15 tuổi ,đi ngao du giang hồ nhưng không ngờ bị ám sát , trúng độc rất nặng. Trong lúc trọng thương đã được một cô nương cứu giúp hắn giải độc, lúc mê mang hắn tuy không nhìn rõ khuôn mặt, nhưng chiếc vòng ở cổ cô nương đó lộ ra ngoài hắn nhìn rất rõ và in sâu trong đầu hắn. Lúc tỉnh dậy muốn cảm tạ nhưng đã không thấy người đâu , trở về hoàng cung hắn đã sai người tìm người đó, nhưng bắt vô âm tín như người không có ở thế gian. Không ngờ hôm nay gặp lại nàng, không ngờ thân phận nàng là công chúa

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướng Bỉnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Chương 17: Lăng Ngọc Châu tức giận

Sau khi mừng thọ thái hoàng thái hậu xong là bắt đầu tổ chức lễ thành thân của Thất Công Chúa Lăng Hoa Nhị .

“Nguyệt Nhi, em đã ngâm đậu xanh chưa” Lăng Ngọc Châu vừa hái những cánh hoa hồng ngẩn đầu lên hỏi Nguyệt Nhi đang đi đến cạnh mình.

“Dạ, Nguyệt Nhi đã ngâm Đậu xanh rồi ngày mai người có thể làm bánh được rồi” Nguyệt Nhi lên tiếng rồi phoi những lá hoa hồng đã được rửa sạch ra ngoài nắng chỗ nắng to ô trống được để dành phoi.

“Công chúa , Tam Hoàng Tử Vô Tình muốn gặp người” Ngọc Nhi đi vào vườn đứng trước mặt Lăng Ngọc Châu bẩm báo.

“ mời hắn vào ngồi ở nhà đình đợi ta” Lăng Ngọc Châu đầu đặt nghi vấn không biết Vô Tình này tới tìm mình là có chuyện gì đây. Lăng Ngọc Châu đưa giới cho Lan Nhi và dặn hái thêm hai ba giỏ nữa rồi thôi

* * *

Từ xa nhà đình Vô Tình nhìn thấy bóng dáng Lăng Ngọc Châu , trong lòng mừng rỡ. Lăng Ngọc Châu bước vào nhà đình

“Không biết ,Tam Hoàng Tử tới tìm ta là có chuyện gì” Lăng Ngọc Châu bước vào nhà đình liền đánh giá Tam Hoàng Tử Tây Tạng một người ôn nhu như nước không dính tí bụi cát nào người. Lăng Ngọc Châu ngồi xuống rót trà mời Tam Hoàng Tử Tây Tạng.

“hôm nay ta đến muốn hỏi công chúa một chuyện” Vô Tình nhắc một ngụm trà , giọng nói ôn nhu nói ra nghe mà rất êm tai

“không Tam hoàng tử có chuyện gì muốn hỏi ta vậy” Lăng Ngọc Châu vẻ mặt không nóng không lạnh liền hỏi.

“Chẳng là năm năm trước ta suất cung ngao du, chẳng may ta bị ám sát thương nặng lúc hôm mê ta được một tiểu nha đầu cứu ta không nhìn rõ mặt lúc đó chiếc vòng cổ rơi ra gần mặt ta nên ta rất nhìn rõ mà hôm qua lúc Lục Công Chúa đưa bánh cho ta thì vòng cổ đó rơi ra rất giống y chiếc vòng cổ của nha đầu đó” Vô Tình kể lại đầu đuôi câu chuyện của năm năm trước cho Lăng Ngọc Châu nghe. Sau khi Lăng Ngọc Châu nghe xong liền tháo chiếc vòng cổ xuống

“Tam Hoàng Tử, nói là chiếc vòng cổ này sao” Lăng Ngọc Châu cầm chiếc vòng cổ đưa cho Vô Tình xem

“Đúng vậy, chính là nó” Tam Hoàng Tử mỉm cười ánh mắt sáng ngời khi nhìn thấy chiếc vòng

“Lục Công chúa, có thể cho ta nhìn kĩ chiếc vòng cổ này không”

Lăng Ngọc Châu đưa chiếc vòng cho Tam Hoàng Tử thì có cơn gió thổi qua.

“Châu Nhi, chiếc vòng cổ này đẹp quá nha. Hay là ta lấy vòng của nàng làm đính ước đi” Nam Cung Thần như một cơn gió bay đến dứt vòng từ tay Lăng Ngọc Châu và nhìn đánh giá.

“NAM...CUNG...THẦN, chết tiệt kia có giả lại vòng cho lão nương không” Lăng Ngọc Châu mặt đầy hắc tuyến khi nhìn thấy Nam Cung Thần dứt vòng của mình, ghé răng nghiêng lợi nói, tay chỉ vào mặt Nam Cung Thần

“Châu nhi, cứ quyết định như vậy đi nha ta lấy vòng cổ nàng làm đính ước” Nam Cung Thần đến cạnh người Lăng Ngọc Châu nhân lúc nàng không có dự bị gì cả liền đeo chiếc vòng tay ngọc vào tay nàng. Chiếc vòng màu xanh như lá non nhưng nhìn rất bắt mắt.

Lăng Ngọc Châu nhìn chiếc vòng tay Nam Cung Thần vừa đeo cho mình, liền tháo ra dùng sức nội lực tháo mãi mà không ra có khi còn chặt vào, nàng tức giận mắng: “Nam Cung Thần ngươi có tháo chiếc vòng này ra cho lão nương không thì bảo”

“Đó là chiếc vòng đính ước của ta. Chẳng lẽ nàng đưa vật đính ước, còn ta không có như vậy không công bằng” Nam Cung Thần nói không đỏ mặt (t/g: nam 9 đúng là mặt dày vô sỉ ai đã đính ước với anh đâu mà anh nhận đính ước chứ)

“Nam Cung Thần ngươi mặt thật dày, vô liêm sỉ, không biết xấu hổ. Ta muốn đính ước với người nào, là người dứt vòng cổ của chứ, hôm nay ta không dạy ngươi một bài học ta không phải là Lăng Ngọc Châu nữa” Lăng Ngọc Châu tức giận không kiềm nén được nữa rút kiếm đánh thẳng về phía Nam Cung Thần.

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướng Bỉnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Chương 17: giả đi

Sáng hôm sau tin đồn Nam Cung Thần theo đuổi Lăng Ngọc Châu nhưng không còn bị đánh và huyền thoại kể về tình yêu tay ba giữa Lăng Ngọc Châu, Vô Tình, Nam Cung Thần được mọi người bàn tán xôn xao rất nóng hổi.

Sau khi bãi triều rất nhiều quan viên bàn tán xôn xao chuyện Lục Công Chúa và hai vị vương gia

“Không biết, Lục Công Chúa chọn ai đây ta Tam Vương gia Tây Tạng hay Chiến Thần vương gia đây”

“Aiz, một người là ôn nhu nhã nhặn, một người lạnh lùng, hai người đều văn võ song toàn được lòng dân ai cũng xứng với Lục công chúa hết ý”

“Ta nghĩ là Lục công chúa sẽ chọn Tam Vương gia Tây Tạng”

“Tại sao là Tam Vương gia Tây Tạng”

“vì Chiến Thần vương gia như nước với lửa gặp là đánh nhau, còn Tam vương gia và Lục Công Chúa thì vừa gặp đã thân nhau”

“Ngươi nói rất có lí rất có khả năng này nha”

* * *

Sau khi đám cưới Lăng Ngọc Châu xong các sứ thần của nước đều trở về nước mình. Sáng hôm sau ở cung điện, nước Tây Tạng và Đông Ly Quốc đều cáo biệt quay về nước

“Hoàng Thượng xin người hãy ban hôn cho Thần và Lục Công Chúa” Tam vương gia Vô Tình đi ra quỳ xuống xin ban hôn. Hoàng Thượng Thiên Long Quốc mặt cau lại

“Hoàng thượng, như người đã biết ta và Châu Nhi đã đính ước với lại thân thể của nàng ấy đã bị ta nhìn thấy, nên xin Hoàng Thượng gả Lục Công Chúa cho ta. Ta hứa sẽ mang hạnh phúc tới cho nàng. Ba ngàn gạo nước chỉ chọn một gạo “Nam Cung Thần đi ra quỳ xuống nói đúng lúc Lăng Ngọc Châu bước vào nghe được những lời đó của Nam Cung Thần, mặt nàng đen lại đi thẳng đến chỗ phụ hoàng mình mất đón nước mắt.

“Phụ hoàng, người định gả nữ nhi đi sao. Nữ nhi vẫn chưa lấy chồng, nữ nhi muốn ở lại Thiên Long Quốc báo hiếu phụ hoàng, mẫu hậu, gia gia, tổ mẫu, ồ...ồ...ồ...xin...người...đừng...gả...nữ...nhi...đi...ồ...ồ...ồ” Lăng Ngọc Châu nói được mấy câu khóc mưa lệ dài rằm. Hoàng thượng Thiên

Long Quốc đau lòng nhìn nữ nhi mình khóc liền ôm vào lòng an ủi.

“Nữ nhi, ngọc con sau này cũng phải lấy chồng làm sao ở với phụ thân mãi mãi vậy. Phụ thân cũng già và nhắm mắt xuôi tay sớm nên ta mới phải gả con đi để sau này còn có nơi an tựa che chở cho con, phụ thân cũng không che chở cho con suốt đời được” Hoàng Thượng Thiên Long Quốc nhẹ nhàng nói, rồi lấy tay lau nước mắt nữ nhi mình đi

“không, phụ hoàng sẽ sống lâu trăm tuổi” Lăng Ngọc Châu nín không khóc nữa.

“Chiến Thần vương gia, ta xin giao nữ nhi mà ta thương yêu nhất người nhớ chăm sóc tốt cho nó” Hoàng Thượng dẫn Lăng Ngọc Châu đi xuống đứng thẳng Nam Cung Thần đưa tay hai người cần lấy tay nhau

“Phụ hoàng, con không lấy hán đâu...” Lăng Ngọc Châu phản đối hôn sự này, đang định nói tiếp thì bị phụ hoàng mình điều nguyệt.

“Nữ nhi, ta chỉ muốn tốt cho con thôi nên dù con không đồng ý cũng phải lấy” Hoàng Thượng Thiên Long Quốc giọng nói uy nghiêm

“Được rồi, Chiến Thần Vương gia hình như phải có việc về nước sớm đúng không. Đồ hồi môn các thứ ta đã chuẩn bị hết rồi giờ khởi hành đi luôn đi”

“Dạ” Nam Cung Thần hành lễ cáo lui về Lăng Ngọc Châu ra khỏi cung điện khởi hành về nước.

“Tam Vương Gia, xin lỗi nga, người cũng nên hiểu cho nỗi khổ làm cha mẹ cho trăm. Nên đền bù lại ta gả Quận Chúa Mai Nguyệt cho người” Hoàng đế Thiên Long Quốc nhẹ nhàng nói.

“Đa tạ, hoàng thượng đã ban hôn” Tam Vương Gia ngoài mặt thì không sao nhưng trong lòng thì lại nhói đau.

Tiền các xử giả về nước, thì sự kiện Hoàng Thượng Thiên Long Quốc truyền ngôi cho Thái Tử diễn ra vào bốn tháng sau mùa xuân.

T/g: chúc mọi người đọc truyện vui vẻ và chúc mọi kỳ thi 8 tuần sắp tới đạt được điểm cao. Tuần tới luôn luôn hạnh phúc và tràn ngập nhiều niềm vui trong cuộc sống nhà các bạn :) :)

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướm Bình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Chương 18: Về Đông Ly Quốc

Sau năm lần bảy lượt Lăng Ngọc Châu bỏ trốn không thành công bị Nam Cung Thần tóm lại, còn trói tay chân đen đui hơn là bị mất phép thuật. Lăng Ngọc Châu ba tháng nay không được hít thở không khí ngoài trời nàng đã sắp mốc meo hết rồi.

Tin Chiến Thần Vương gia và Ngọc Châu Công Chúa sắp về nước ai cũng náo nức.

“Nghe nói Ngọc Châu Công Chúa là kim chi kiều diễm ở nước Thiên Long Quốc mà nhan sắc khuynh quốc khuynh thành nha” Một người uống trà ở tửu lâu rồi nói

“Hình như hôm nay Chiến Thần Vương gia và Ngọc Châu Công Chúa về nước” Người ngồi cạnh liền trả lời nhắc một ngụm trà.

“Mau nhìn kia xe ngựa của Chiến Thần Vương gia kia” Một người đứng ở ngoài cửa quán trà hô.

Xe ngựa của Nam Cung Thần đi qua người dân ai ai cũng chạy ủa ra xem dung nhan của Ngọc Châu công chúa có thật là khuynh quốc khuynh thành hay không, nhưng không ai xem được dung nhan vì rèm cửa bị tre khua nên không ai nhìn thấy gì, ai cũng tò mò, ai cũng suy đoán lung tung

“Chiến Thần Vương gia, giống trong truyện truyền thuyết kim ốc tàng kiều đây” Một nam tử mặc áo xanh dương ngồi trên lầu ngó xuống rồi nói.

“Sao huynh lại nói vậy” Nam tử mặc áo bạch ngồi cạnh nhắc một ngụm trà rồi hỏi.

“Huynh xem rèm cửa kéo xuống tre hết có cột rèm gọn đâu, chắc chắn Ngọc Châu Công Chúa này dung nhan cùng trí tuệ như thế nào mới để cho Chiến Thần Vương gia của chúng ta phải dấu không cho ai nhìn” Nam Tử mặc áo lam kia phân tích nghe rất rõ ràng hợp lý Nam Tử mặc áo bạch trong

lòng nghĩ cũng phải nhưng lại phản bát.

“Huynh nghĩ như vậy cũng đúng nhưng chưa hẳn là đúng” Nam Từ áo bạch phe phẩy cánh quạt rồi trả lời

“Sao huynh lại nói vậy” Nam Từ áo lam thối mác khó hiểu nhìn Nam Từ áo bạch liền hỏi

“Nương tử, nhà người ta có quyền không cho xem dung nhan, chẳng lẽ giờ huynh đòi xem dung nhan nương tử người ta nhưng người ta không cho xem thì huynh làm gì được họ” Nam Từ áo bạch liền lên tiếng giải thích, Nam Từ áo lam nghe vậy suy nghĩ lại cũng đúng nha dù gì đó cũng là nương tử nhà người ta đâu phải là nương tử nhà mình mà đòi xem dung nhan.

... ..

Ngoài cửa xe ngựa tiếng Ảnh truyền vào: “Vương gia, vương phi đã tới vương phủ rồi”

“Nam Cung Thần ta không phải là nương tử của người, nên hãy kêu người của người đừng gọi ta là vương phi nữa” Lăng Ngọc Châu lớn tiếng chỉ vào mặt Nam Cung Thần nói.

Nam Cung Thần không nói gì bước xuống xe ngựa, Lăng Ngọc Châu bước xuống theo sau đang chuẩn bị cãi cho lý lẽ để giải hết những buồn bực suốt ba tháng nay của nàng chịu bao nhiêu ảm ức rồi

“A... A... Á”

Lăng Ngọc Châu bước phải vó chuối bị trượt, nàng lần này đầu đập xuống đất u đầu rồi. Nhưng ai ngờ lại rơi vào một cái ôm ấp áp, một lồng ngực rắn chắc.

“Nàng không sao chứ” Nam Cung Thần giọng nói đầy ôn nhu, Lăng Ngọc Châu đẩy Nam Cung Thần ra, thì một bàn tay nắm chặt tay nàng kéo lại Nam Cung Thần bế nàng vào vương phủ.

Trên đường đi Nam Cung Thần nói “Chúng ta ở Thiên Long Quốc chưa thành thân giờ chúng ta thành thân bù nhĩ”

“Cái gì? Ta không muốn thành thân với người” Lăng Ngọc Châu ra trường đánh về phía Nam Cung Thần nhưng dường như nàng không còn sức lực thân thể mềm nhũn.

“Nàng đừng có cố gắng làm gì vì ta hạ huyền nhuyễn trên người nàng rồi” Nam Cung Thần nói ôm Lăng Ngọc Châu về phía phòng.

“Vương gia” bốn nô tỳ đang chờ sẵn trong phòng chuẩn bị hầu hạ Lăng Ngọc Châu tắm rửa thay đổi rồi ra sảnh thành thân.

“Hầu hạ vương phi thật chú đáo vào” Nam Cung Thần lạnh lùng nói

“Dạ” Bốn nô tỳ sợ sệt khi ánh mắt Vương gia sát bén nhìn bọn họ.

Sau một canh giờ, Lăng Ngọc Châu được dẫn ra lễ đường. Một bà mai lên tiếng: “Giờ lành đã đến bái đường”

“Nhất bái thiên địa” Lăng Ngọc Châu không chịu cúi đầu Nam Cung Thần ép ấn đầu Lăng Ngọc Châu xuống

“Nhị bái cao đường”

“Phu thê giao bái”

Sau ba lần, Lăng Ngọc Châu bị ép dập đầu thành thân cuối cùng cũng xong

“Đưa vào động phòng”

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướng Bỉnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: đêm động phòng

“NAM...CUNG...THẦN mau thả bà ra, còn không thả bà ra bà cho người biết tay” Lăng Ngọc Châu gào thét la lối om xòm. Nhưng ai có thể biết được nàng đang cựa dây buộc tay ra cửa mãi mà chưa cửa thấy đứt, nàng liền nhảy nhẩy ra chỗ nền tay giờ ra để đốt dây “A cuối cùng cũng còi dây được” trong lòng vui sướng. Nàng nhìn trên bàn bày đầy thức ăn và bình rượu nàng nhìn xung quanh thấy một chậu hoa hương lan tâm tấy vực, loại hoa

này có để trong phòng thì khứ mùi hôi , làm thoát mát phòng nhưng hoa này cho vào rượu thì sẽ làm người ta kích thích làm cho người khác xung sướng, Lăng Ngọc Châu nhếch miệng cười “Nam Cung Thần người sẽ biết tay với lão nương, sẽ khiến ta sẽ khiến người ham muốn nhưng không thể làm được”

Lăng Ngọc Châu chực bông hoa xuống vắt lấy nước cốt cho vào bình rượu rồi lắc lên, đặt bình rượu chỗ cũ nàng cầm đĩa lên gấp thức ăn đã cả ngày nay nàng chưa cho gì vào bụng rồi đói sắp chết mất ,Lăng Ngọc Châu ăn hết nửa phần thức ăn thì cánh cửa “ kéo kết” mở ra. Nam Cung Thần mặc y phục màu đỏ tân lang bước vào ngồi xuống bàn

“Ái phi, hôm nay là tân hôn của chúng ta. Chén rượu giao bôi này chúng ta phải uống cùng nhau rồi sẽ động phòng” Nam Cung Thần nói, rót ly rượu rồi đưa cho Lăng Ngọc Châu.

“A , đầu của ta đau quá, xin lỗi nha ta hôm nay không khoẻ để khi khác ta uống với người nha” Lăng Ngọc châu ôm lấy đầu kêu

“uống một chút thôi không sao đâu” Nam Cung Thần nói giờ ly rượu trước mặt Lăng Ngọc Châu

“Ta không uống...ư ?” Lăng Ngọc Châu chưa nói xong Nam Cung Thần ôm lấy nàng môi hai người chạm vào nhau

“Nam Cung Thần ta đã kêu không rượu được” Lăng Ngọc Châu đẩy Nam Cung Thần ra nói

“tại ái phi không uống nên ta phải dùng biện pháp món rượu . Coi như giờ đã xong uống rượu giao bôi” Nam Cung Thần nói xong lại rót rượu uống.

“Nóng...nóng... nóng ,quá” Lăng Ngọc Châu thoát từng lớp y phục mình ra còn mỗi áo đơn chưa cởi. Nam Cung Thần thân thể bắt đầu cũng nóng dần dần lên Lăng Ngọc Châu lại gần Nam Cung Thần, thì Nam Cung Thần không kìm chế cũng đứng dậy bế thân thể lên giường hai, hai thân thể quấy quýt lấy nhau , màn che thả xuống

Lăng Ngọc Châu trên người còn mỗi áo yếm cũng bị giật xuống nốt.

“ư, nóng quá” Lăng Ngọc Châu rên rỉ.

Nam Cung Thần vuốt ve thân thể Lăng Ngọc Châu, môi nhẹ đặt xuống môi nàng , hân tham lam mút hết mật ngọt của nàng, tay xoa bóp hai đồi núi của nàng. Nam Cung Thần hôn xuống quai hàm xanh rồi trượt xuống ngực nàng,

“ư , khó....chịu...q...u...á” Lăng Ngọc Châu bật tiếng, chỗ hang cổ của nàng giờ đã ướt nhets bụng phồng chướng.

Nam Cung Thần thì thào vào tai nàng “không ngờ nơi đó của nàng ra nhiều mật dịch thật” hơi thở nam tính thổi vào tai nàng thật ngứa ngáy, mặt Lăng Ngọc Châu ửng đỏ lên. Không dám nhìn Nam Cung Thần, hân cười hiềm khi thấy nàng như vậy.

“vuốt ve vật của ta” Nam Cung Thần nói nhỏ nhẹ rồi cầm tay Lăng Ngọc Châu để vào dương vật của mình. Không biết ma xui quỷ khiến nàng vuốt dương vật của hân, vật hân to thể này đưa vào mật đạo của nàng đầu chết mất.

Lăng Ngọc Châu rút tay về đẩy Nam Cung Thần ra dùng thân thể đã thèm ham muốn cực đỉnh ,nàng không muốn đau mà, nàng không yêu hân nên nàng không thể trao thân thể cho hân được. Nhưng không sao đẩy được còn bị hân kìm chặt thân thể.

“Nàng hạ được ta rồi cứ để mặc ta như vậy mà đi sao” Nam Cung Thần cố giữ lý trí của mình.

“Không phải ta hạ được , ta chỉ cho người ném thứ ham muốn mà không làm được nhưng ai ngờ....ngô...” Lăng Ngọc Châu chưa nói hết đã đi chặng hòng Nam Cung Thần chiếm ngậm môi anh đào của nàng.

“A...a”

Lăng Ngọc Châu hét lên , lệ chảy ra , màng trinh của nàng đã rách không ngờ lần đầu tiên làm lại đau thế vậy, Nam Cung Thần cũng nhăn mi dương vật của hân mới cho vào u cổ của nàng được một nửa, không ngờ hang cổ của nàng chật hẹp như vậy. Hai người đều là người lần đầu tiên nên cả hai đều đau , độ khoảng một khắc hai người bóp đầu, Nam Cung Thần nín non : “ ta sẽ làm nhẹ nhàng”

Tiếng giường “kéo kẹt”

Nam Cung Thần đưa dương vật chui thẳng sâu hang ốc của nàng, Lăng Ngọc Châu đau đón cần vai Nam Cung Thần chảy cả máu. Sau một hồi vật lộn cả hai người đã bắt đầu thích ứng cả hai thân thể hoà vào nhau. Dương vật đưa vào một nông, rồi lại một sâu, Cả hai chìm trong dục vọng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướng Bỉnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Tiến cung

Ánh nắng chiếu vào phòng ngủ, gió thổi lung lay chiếc rèm thân hình nhỏ nhắn cuộn tròn trong chăn giống như một chú mèo nhỏ đáng yêu, mang tính lười biếng.

Người cuộn trong chăn bỗng mở mắt ra, chồm dậy, nhìn xung quanh ngỡ ngàng một hồi bất một nguồn trí nhớ đầy kích thích ủa về.

“A . . .” người ngồi trên giường không ai khác chính là Lăng Ngọc Châu, trong lòng không thể tưởng được sao mình có thể chứ, cùng Nam Cung Thần lẫn lộn còn làm đủ loại. Trời ơi ! Nàng sẽ đối diện như thế nào cùng với hắn nữa, a nhưng không đúng là hắn cưỡng bức nàng trước, a cũng không phải là nàng cho hoa vào rượu trước, a không phải nha rõ ràng hoa đó cho vào rượu sẽ làm người ta kích thích dục vọng nhưng không thể làm chỉ có thể nhìn thôi thì làm sao có thể làm được chứ, trong đầu Lăng Ngọc Châu bây giờ rất hỗn loạn. Không để ý đến xung quanh chờ đến khi rèm được vén lên nàng mới ngừng suy nghĩ, người vén rèm không ai khác chính là Nam Cung Thần.

“Châu nhi, nàng tỉnh rồi. Sao không ngủ thêm một chút nữa cho đỡ mệt” Nam Cung Thần vén rèm sang hai bên rồi nói, Lăng Ngọc Châu chớp chớp mắt hắn hôm nay có bị ả đầu không, gì mà gọi thân thiết đến như thế còn nữa hôm nay tăng băng này không lạnh như mọi ngày nữa chứ.

“hôm nay người bị sốt à.” Lăng Ngọc Châu hỏi rồi giơ tay lên đặt lên trán Nam Cung Thần kiểm tra xem hắn có bị ả đầu nặng không, Nam Cung Thần định lui lại nhưng Lăng Ngọc Châu nhanh hơn tay nàng đã chạm vào trán hắn tay còn lại nàng để ở trán mình. Nam Cung Thần không hiểu gì hết.

“đầu không nóng” Lăng Ngọc Châu kiểm tra xong rồi không thấy gì lạ, liền nắm tay Nam Cung Thần bắt mạch. Mạch bình thường cũng không có hiện tượng bị bệnh.

“Châu nhi, sao vậy” Nam Cung Thần nghi vấn hỏi

“Ta thấy hôm nay người không bình thường” Lăng Ngọc Châu nói rồi để ý thân thể mình không có gì che thân hết nhanh tay lấy chăn cuộn quanh mình

“Ta rất bình thường không có bệnh” Nam Cung Thần mỉm cười nói rồi bế ôm Lăng Ngọc Châu đến phòng bên kéo chăn đang cuộn tròn lấy thân thể của nàng rồi thả nàng vào bầu dục tắm kì có cho nàng.

“Ta tự tắm là được rồi người ra ngoài đi” Lăng Ngọc Châu đỏ mặt ngược ngùng nói.

“Ta chà lưng, tắm cho nàng cho nhanh rồi chúng ta tiến cung” Nam Cung Thần nói tay vẫn cầm khăn kì cọ cho nàng.

“Nam nữ thọ thọ bất thân . . .” Lăng Ngọc Châu

còn chưa nói xong đã bị đánh gãy.

Nam Cung Thần cười nói: “Thân thể của nàng đã bị ta nhìn thấy hết rồi, mà chúng ta là phu thê còn nam nữ thọ thọ bất thân gì nữa”

Lăng Ngọc Châu nghe vậy liền đen mặt lại. Nàng gần co mãi với hắn một hồi kiệt sức, liền mặt kệ cho hắn kì tắm cho mình.

* * *

Sau khi tắm, ăn điểm tâm xong Lăng Ngọc Châu cùng Nam Cung Thần tiến cung.

Ở trong xe ngựa không khí đầy âm u hai nhân vật trong xe mắt trời nhau, sát khí Lăng Ngọc Châu ngày càng tăng thì bên ngoài cửa xe truyền vào xe : “vương gia, vương phi đã tới cửa hoàng cung”

Nam Cung Thần bước xuống xe trước, thấy Lăng Ngọc Châu bước xuống Nam Cung Thần giơ tay ra đỡ Lăng Ngọc Châu hát tay Nam Cung Thần ra tự xuống xe ngựa.

Lăng Ngọc Châu vừa đi vào hoàng cung vừa đánh giá xung quanh, đúng là không hổ danh nước đứng đầu tất cả quốc, đang mãi đánh giá thì Nam Cung Thần lên tiếng kéo suy nghĩ của nàng về

“Hoàng cung, nước ta đẹp hơn nước của nàng đúng không”

“Không hoàng cung của ta đẹp hơn của người, nhìn xem hoa trong vườn toàn hoa héo ...”

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướng Bỉnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Tiến cung (2)

Dù hoàng cung mình bị chê, nhưng Nam Cung vẫn mỉm cười như lời chê đó chỉ thổi qua tai. Lăng Ngọc Châu giựt giựt khéo miệng Nam Cung Thần đầu hắn có vấn đề chẳng bị chê như vậy mà vẫn cười được.

Khoảng một canh giờ sau, tới tẩm cung Thái Hoàng hậu, một thái giám truyền vào tẩm cung

“Chiến Thần vương gia, vương phi bái kiến”

Vào tẩm cung trên ghế quý phi có một nữ nhân tầm 50 tuổi, bên cạnh là một trung niên tầm 35 tuổi hai bên là công chúa, A ca và các phi tần hậu cung.

“Thần nhi bái kiến tổ mẫu, nhi thần bái kiến phụ hoàng” Nam Cung Thần bái kiến

“Ngọc Châu tham kiến thái hoàng thái hậu, dâu tước tham kiến phụ hoàng” Lăng Ngọc Châu quỳ xuống thỉnh an

Lăng Ngọc Châu cố gắng nhịn im lặng quỳ gối một canh giờ mới có tiếng lên tiếng cho đứng dậy

“Châu nhi, đứng dậy đi lại đây ai gia xem nào” Thái Hoàng Thái Hậu lên tiếng, Lăng Ngọc Châu đứng dậy đi lại gần chỗ Thái Hậu

“ngẩng mặt lên cho ai gia xem” Thái Hậu mỉm cười nhìn Lăng Ngọc Châu

“Vương phi, không hổ danh là kim chi ngọc điệp khiến thần thiếp phải ngưỡng mộ” một phi tần của Hoàng thượng lên tiếng nói

“thế nào chiến thần Vương Gia lại thích Ngọc Châu công chúa đòi cầu hôn bằng được” một phi tần khác lên tiếng Lăng Ngọc Châu khinh bỉ mấy phi tần này chỉ thích nịnh bợ thôi làm nàng thật nhàn chán, trong lòng Lăng Ngọc Châu nghĩ giờ có thể về nằm trên giường ngủ thì tốt (t/g: đúng là mèo lười lúc nào cũng nghĩ tới ngủ thôi haiz -_-)

“Mai nhi, nàng thấy nàng dâu này thế nào” Hoàng thượng hỏi Mai quý phi

“nàng dâu này rất vừa ý thiếp” Mai Quý phi mỉm cười trả lời

“tốt, vậy ban ngọc thủy phi” Hoàng thượng nói

“Ngọc Nhi lại đây” Mai quý phi gọi Lăng Ngọc Châu lại trao cho nàng chiếc vòng ngọc điệp lục

“đây là chiếc vòng mà ta mang theo người mà ta yêu thích nhất còn là vòng định tình của ta với Hoàng thượng giờ ta trao lại cho con giữ hãy giữ cẩn thận”

“dạ Ngọc nhi sẽ giữ cẩn thận nó” Lăng Ngọc Châu hứa bảo quản vòng

Sau khi rời khỏi Hoàng Cung trở về vương phủ Lăng Ngọc Châu liền trèo lên giường ngủ, còn Nam Cung Thần sau khi trở về liền đi xử lý công việc trong quân danh.

* * * * *

“trong cung, của nhà người sao lắm tép riu nịnh bợ vậy” Lăng Ngọc Châu ngồi ăn cơm tối nói

“ta thấy bình thường mà” Nam Cung Thần ngồi nhai rồi nói

Lăng Ngọc Châu không nói chuyện nữa cầm đầu vào ăn, thì Nguyệt nhi trở về mặt mày hớn hớn thì nhìn thấy Nam Cung Thần ăn cơm cùng với công chúa hơi kì lạ,

“Nguyệt nhi, có tình tức gì mới sao” Lăng Ngọc Châu để bát đĩa xuống rồi hỏi

“dạ, Nguyệt nhi đã chuyển khai kế hoạch của công chúa Nam Cung đã bị mấy quả bom của người đã san bằng nơi đó rồi

Nam Cung Thần và bốn hộ vệ của hắn nghe thấy Nam Cung đã bị san bằng ai đẩy mặt cũng tái mét lại. Lăng Ngọc Châu thấy Nam Cung Thần cùng tứ hộ vệ hắn sắc mặt ai cũng không tốt liền hỏi

“mấy người bị bệnh à”

“không phải, ta hỏi nàng sao nàng lại san bằng Nam Cung chứ” Nam Cung Thần đặt đĩa xuống hỏi

“ai kêu bọn chúng lên núi hái trộm nhân sâm của ta còn chưa hết liên tục cướp địa bàn, còn nữa dám đánh thương người của ta, tại cung hắn ép ta” Lăng Ngọc Châu mặt dày nói, Nam Cung Thần mặt đen (t/g: không biết là ai khiêu chiến trước còn đồ tại cung của nam 9 của ta vậy. LNC: người muốn chết * cầm dếp đuổi*)

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướng Bỉnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: trột dạ

Sau khi hỏi xong Nam Cung Thần liền trột dạ không nói gì hết nữa cúi mặt ăn cơm, Lăng Ngọc Châu bóc quả quý vừa ăn vừa nói

“haiz , không ngờ cung chủ Nam Cung lại ngồi trước mặt mình thật là bất ngờ thật vinh hạnh khi thần y ta lại ngồi ăn cơm nói chuyện cùng nhau nữa chứ. Không biết chuyện chiến thần vương gia là cung chủ của thần cung được tung ra thì thế nào đây “

“nàng không phải uy hiếp ta” Nam Cung Thần nhếch môi cười rồi đứng dậy đi ra ngoài

Bóng dáng to cao đi khuất, Lăng Ngọc châu liền gọi Nguyệt Nhi ra

“đi tung tin Nam Cung Thần là Cung chủ Nam Cung” Lăng Ngọc Châu vừa nói hết câu bóng dáng Nguyệt Nhi biến mất

Sáng hôm sau tin Nam Cung Chủ là Nam Cung Thần được truyền đi khắp gian hồ rất nhanh và các thế lực khác của các nước cũng biết điều khiến cho các nước khác kiên kị hơn nước Đông Ly quốc.

“hả ,không ngờ ta lại đi sai ván cờ này ,không những chả được gì còn có lợi cho Nam Cung Thần tức chết ta rồi “ Lăng Ngọc Châu sau khi nghe tin rất sốc không ngờ lại giúp cái tên mặt lạnh kia

“ Công chúa, có chuyện không hay rồi “ Lan Nhi chạy vào mặt lo lắng

“ sao vậy, Lan Nhi có chuyện gì mà chạy như ma đuổi vậy” Lăng Ngọc Châu hỏi

“ công chúa, thái tử chuyển mật báo hoàng thượng bị tập kích đi săn bắt bị trúng độc rất nặng .....” Lan Nhi vừa nói xong thì Lăng Ngọc Châu mặt tái xanh lạ

“ chuẩn bị ngựa chạy cấp tấp về Thiên Long Quốc “ Lăng Ngọc Châu thu xếp mọi thứ rồi bước ra cửa lên ngựa phóng như điên về Thiên Long Quốc

*****

3 ngày sau chạy không ngừng nghỉ, Lăng Ngọc Châu cũng tới kinh thành Thiên Long Quốc.

“ mở cổng, Ngọc châu công chúa về “ Nguyệt Nhi giờ lệnh bài ra

“ công chúa , thái tử đã chờ người lâu rồi” Một lính hộ vệ ra nói

lăng Ngọc Châu phi ngựa vào, sau nửa canh giờ tới tẩm cung hoàng thượng thấy mọi người tập chung ở hết ở tẩm cung

“ Ngọc Nhi, cuối cùng muội cũng về mau xem mạch cho phụ thân đi “ Thái Tử liền kéo Lăng Ngọc Châu vào tẩm cung của Phụ hoàng

lăng Ngọc Châu bắt mạch xong liền rút ch vàng ra châm cứu “ Nguyệt nhi mau lấy thuốc này đun lên rồi mang vào đây” . sau khi thu xếp xong Lăng Ngọc Châu ngồi xếp dùng nội lực đào thải chất độc ngồi khoảng hai canh giờ thì dùng Lăng Ngọc Châu rút châm ra rồi lấy một con dao nhỏ cắt ở đầu ngón tay phụ hoàng mình ra máu đen chảy xuống thảm đỏ sau nửa ly trà những chất độc đã được giải hết

“ công chúa, nước thuốc đã đun xong “ Lan Nhi đi vào bẩm báo

“ đưa phụ hoàng ,ngâm nửa canh giờ là có giải hết độc tốt trong người mình” Lăng Ngọc Châu giọng nói không còn hơi nữa nói xong thì ngất

“ mau đưa ngọc nhi, đi nghỉ” Thái Tử ra lệnh

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Bướng Bình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.